

SAU CƠN BÃO LỬA

Phan Nhật Bắc

Truyện viết theo lời kể của các Nhân vật trong cuộc Di tản tháng 3 năm 1975 và vượt biên sau này và không chịu trách nhiệm nếu có sự trùng hợp nào đó Trân trọng Phan Nhật Bắc

Tại bộ tư lệnh Quân Đoàn 2 ngày 10 Tháng 3 năm 1975

Tiếng máy gõ khoan thai như thường lệ. Hải người sĩ quan Hành chính về Quân lương của Quân Đoàn đánh máy thay cho ông Trung sĩ bị vợ gọi về đưa đi sanh, tình hình có vẻ khá căng đấm tùy viên Gia nhân Tướng Phú nhốn nháo, nhất là Bà ,Bà la ó um xum về ba cái chuyện đồ đạc chuyển về Nha Trang. Ông Phạm Huấn Tùy viên Báo chí mặt dài ra như mặt ngựa điện thoại liên tục về Phi trường Cù Hanh gặp Trung Úy Hoạch Trưởng Trạm Vận chuyển Quân sự hối thúc xin chuyển bay cho Gia đình ông Tướng, chửi thề và văng tục búa xua trên điện thoại lúc này chẳng ai sợ ai, mấy ông Không Quân không nể nang gì mấy ông Tùy viên và Quản gia của ông Tư lệnh Vùng , vì tất cả ưu tiên cho các Đơn vị đang tham chiến. Cuối cùng thì ông Huấn cũng được một Phi vụ C47 chỉ chở duy nhất đấm Gia nô của Bà tướng và bàn ghế về Nha Trang không cho bất cứ Gia đình Quân Nhân đi theo dù họ đang chờ mỗi mòn nơi Phi Trường

Thì ngày hôm sau tại Cam Ranh lúc 11 giờ buổi sáng ngày 14 tháng 3 1975 theo nhật ký Hành quân của ông Tùy viên Báo Chí Phạm Huấn lúc này đeo lon Thiếu tá ông Ton Ton bốn không của chúng ta đang chủ tọa một phiên họp trọng đại trong một Dinh Thự màu trắng nổi tiếng được làm trong một ngày để ông Ton Ton xứ Cờ Hoa Johnson chỉ làm việc và ngủ trong một đêm duy nhất tốn 1 triệu Mỹ kim thời đó, mấy ông đầu nậu đất nước hiện diện là ông Ton Ton Thiệu Ông Thủ Tướng Khiêm và Ông Đặng Văn Quang An ninh Quốc gia và Ông Tư lệnh Vùng 2 Phạm văn Phú

Buổi họp dài đến hơn 3 tiếng đồng hồ thì ông Ton Ton ra lệnh cho Tướng Phú

-Tôi ra lệnh cho anh mang hết Chủ lực quân, chiến xa và Đại bác, máy bay về Phòng thủ Duyên Hải và tổ chức Hành Quân tái chiếm Ban Mê Thuột

Các đơn vị ĐPQ và cấp Tiểu khu Trưởng các tỉnh Pleiku, Phú Bổn, Kontum ở lại làm việc bình thường

Tướng Phú bỗng hỏi ông Thiệu

-Thưa Tổng Thống nếu Chủ lực quân Thiết giáp Pháo Binh rút thì ĐPQ làm sao chống đỡ, hơn 100 ngàn Dân Quân và Gia đình họ ra sao?

-Ông Ton Ton nói

-Tôi cho thằng Cộng Sản số dân đó, Ông Thiệu nói một cách vô cảm

Xong coi như ông Thiệu bốn không bây giờ chẳng còn không nào, cuộc lui binh chỉ vồn vện không đến hai ngày để soạn thảo và dùng Liên tỉnh lộ 7B do Tướng Phú đề nghị làm con lộ chính để lui binh con đường Sạn đạo này chưa được sửa chữa cho cuộc lui binh cấp Quân Đoàn, cầu cống hư hại đường xá thì đứt khúc nhiều đoạn, ông Phú không am tường về Vùng 2 nghe ông Thầy bói mu rùa trong Quân Đoàn 2 TT Khánh đưa quân vào Tử lộ, cho dù Bắc quân đóng chốt trên Quốc lộ 19 Nam Quân vẫn diệt chốt bằng Biệt kích và không kích Quốc lộ 19 vẫn khả thi rút quân thành công hơn Liên tỉnh lộ bị bỏ hoang 7B

Lệnh Hành Quân ông Tham mưu Trưởng Quân Đoàn Đại Tá Lê Khắc Lý chưa kịp soạn thảo vì quá gấp cho nên lệnh lạc sau này ông Chuẩn Tướng Phạm Duy Tất Chỉ huy cuộc lui binh không Đơn vị nào nghe, một cuộc lui binh không chuẩn bị trước mạnh ai nấy chạy. Ông Hải nghe tin Quân Đoàn di tản, tất cả nhốn nháo đêch còn lệnh lạc gì hết thân ai nấy lo hồn ai nấy giữ ông Phú đã an toàn nơi Nha Trang chỉ còn ông Tư lệnh phó Cẩm đang hối thúc thiêu hủy Hồ sơ và kho Tiếp liệu, khói bốc lên ngùn ngụt khói cần tin Tỉnh báo Bắc Quân cũng biết Quân Đoàn đang chạy nhưng tại Việt Cộng chẳng biết Ngụy đang tính chuyện gì? Tên Sư đoàn trưởng 320A Bắc quân Nguyễn Kim Tuấn không biết cuộc lui binh của Quân Đoàn 2 về hướng nào chỉ lo chặn Quốc lộ 19 về Quy Nhơn, ém quân tại đèo Mang Giang chờ và đóng Chốt dày đặc trên đèo An Khê Thượng và An Khê Hạ Hải chạy về Phố hối người nhà chạy, nhìn người Vợ đang mang thai sắp đến ngày sinh hẳn choáng váng thì ông Già Vợ nói

-Thôi; con đem Vợ con chạy Ba má già rồi, không chạy nổi tình hình này chắc miền Nam cũng mất thôi;

-Ba má không chạy tại con cũng ở lại đi không đành. Hải nói thì tiếng xe cộ hối thúc nhau trước con đường Hoàng Diệu, lòng nóng như lửa đốt thì một chiếc Dodge dừng lại trước nhà thằng em bà con bên Tiếp Vận gọi lớn

-Anh Hải nhanh lên đi không? giờ mà còn ì ra đó, lên xe đi lẹ lên không em đi

-Mình đi em, dìu Vợ khoát túi áo quần trong ba lô nhét gạo sấy lương vừa lãnh tạm đủ cho hai Vợ chồng về Tuy Hòa ông Bà già Vợ khóc tiễn con gái và thằng Rể lên xe. Trời Pleiku ảm đạm Vợ Hải nhìn lại vẫn còn thấy ông Bà già mình ẩn hiện phía sau cho đến khi khuất sau rặng Thông già cuối đường Hoàng Diệu

Đoàn người như một đàn sâu, xe bò xe ngựa xe đạp xe gắn máy xe Quân sự nhốn nháo đi vào con lộ không ai biết nó như thế nào? người ta chạy mình chạy tất cả cùng chạy theo cái lệnh quái ác của ông Thiệu, chết máu và nước mắt chảy dài trên con đường này, những viên đạn những trái mìn vô tình không trừ một ai, chết nó như ở trước ngưỡng cửa chỉ một tích tắc một mạng người hay chục người ngã gục trước họng súng phe mình Phật, Chúa ở đâu? Xin phù hộ cho đoàn người bình yên, nhưng không họ ở quá xa nhưng ác Thần thì rất gần đến ngày thứ 3 thì từng trái pháo xé thủng không gian rơi tấp xuống đoàn người tại Củng Sơn

Hải và nhóm lính Tiếp Vận hoảng hồn vì con đường trước mặt tóe lửa, hơi thuốc súng mịt mù đám lính BĐQ Liên Đoàn 4 từ miền Nam ra đi đầu diệt các chốt, họ chết trên khúc đường này vì tăng phái cho Quân Đoàn 2 một số vút mẹ nó súng khi hết đạn không có tiếp tế

-Mẹ sao mà quăng súng tao bảo mà lượm lên ông Trung úy BĐQ ra lệnh

-Hết đạn rồi ông Thầy vác chi cho mệ?

-Ráng cầm cho tại VC nó sợ, tay không nó bắn hết

-Thì mình nhào vào chơi lựu đạn Trung úy nếu em chết về nói Vợ em lấy Chồng khác mần ăn đừng lấy BĐQ khổ lắm

-Thân tao biết sống để về Saigon không mà nhẩn với nhủ thôi đi. Mẹ nó pháo đi đùng phe ta không máy bay lên vùng yểm trợ
Nghe mấy ông BÐQ nói chuyện Hải ngao ngán,ông cũng từ Tiểu Đoàn 63 BÐQ Biên phòng bị thương về Quân Đoàn làm Hành chánh.
Hải lượm cây M16 khá mới do mấy ông BÐQ vớt bên đường ngần ngừ kéo cơ bắm không có đạn
-Thôi anh bỏ đi Vợ Hải lên tiếng
-Anh sợ bị cướp hỗn Quân hỗn Quan rồi,tay không dễ bị bắn lắm vì anh mặc đồ Bộ Binh Tiếng A37 nhào vào đánh bom ngọn đồi trước mặt,đạn phía dưới bắn lên đủ mọi loại gần cầu Công Binh đang cố gắng hoàn tất gần đến Cheo Leo,tụi Thượng làm loạn bắn Chỉ huy người Kinh BÐQ tấn công tiêu diệt một số Thượng rút vào rừng biến dạng họ về với nhóm Fulro của họ
Một số đạn M16 nằm lẫn trong cỏ tranh Hải gom lại được một băng 30 viên xách cây súng diu Vợ, đi nốt đoạn đường vì xe đang chờ Công Binh đem vĩ sắt lót cầu mới qua sông được ngày 17 cuộc lui binh không thuận lợi như ban đầu, vì tướng Phú ra lệnh ngừng lui binh lập Phòng Tuyển tại Phú Bổn, Ngày 18 lực lượng Bắc Việt tăng cường Hỏa lực tấn công Phú Bổn,đánh nhau dữ dội rồi đánh vào Huyện lỵ Cũng Sơn các Liên Đoàn BÐQ Thiết Giáp thiệt hại nặng nề ông Phú lại ra lệnh bỏ Hậu Bổn rút Về Tuy Hòa khi nghe tổn thất nặng nề
Vợ Hải ôm cái bụng đi mệt nhọc,những người Vợ lính thương cảm nói
-Chắc Chị sắp đến ngày sanh rồi chạy chi cho khổ vậy Trời ráng qua bên kia tụi Em cho quá giang
Một Chiếc xe Quân Tiếp Vụ cũng đang chờ nối đuôi lên cầu đoàn người vượt qua khung sườn bám đu qua bờ bên kia, vất vả lắm Hải mới đưa được Vợ qua sông,tiếng súng râm ran từ phía sau như vậy Bắc quân truy đuổi gần đến Công Binh Chiến Đấu vừa bắt xong chiếc cầu trên khúc về Cheo Reo thì đoàn xe vượt qua trật tự chưa đến lúc húc nhau sau này
Đêm đến Thúy đau bụng dữ dội Hải cuống quýt không biết làm sao,trên xe không có Y Tá hay Bác Sĩ
-Dường như phía sau có xe của Quân Y ông chạy ra đó nhờ họ, Trời chưa tối ráng lên ông Tài xể nói
Hải nhảy xuống xe sau khi trấn an Vợ
-Em ráng chút anh trở lại ngay
Chạy đến chiếc xe Hồng Thập tự của Quân Y Viện Pleiku Hải khẩn nài mấy ông Tubip giúp Vợ mình,hai ông nhào xuống ngay, đến chiếc xe Tiếp Vận căng Poncho chiếc Dodge phía sau rọi đèn
-Ông Tu bip Đại úy nói
-Con so căng à nghe cửa mình nhỏ quá,chắc phải rọc Cậu chạy về xe lấy dao mổ
-Em lấy Băng ca khiêng về xe Ambulance dễ hơn
Ông Trung úy vác cái Băng ca cùng hai Y tá khiêng về xe Ambulance
-Tiếng oe oe giữa rừng già,một Sinh linh vừa chào đời Hải quỳ xuống lạy tạ ơn trên Hấn cảm ơn Phật lẫn Chúa và Thần rừng
Khâu lại vết mổ thì Thúy lã người,ông Dr chuyền cho chai dextrose 5% Hải nằm dật dờ bên cạnh mấy ông Tu bip xuống xe nằm dựa lưng vào bánh xe như những người lính Bộ Binh

Bình Minh vừa lên địu Vợ về lại xe Tiếp Vận leo lên khởi hành đi tiếp vượt cầu Sông Ba đến một con Đập nhỏ thì bị kẹt không tiến lên được BĐQ và địch đánh nhau không cách gì qua được một bên chạy một bên chặn

-Đụ Mẹ tui tao chạy thì cho chạy đi, mà cũng không tha một ông BĐQ chửi tắt bết với thằng Việt Cộng Tù binh đang bị trói ngồi dưới chân

-Bản Mẹ nó đi giữ làm gì một xác ông Thiếu úy BĐQ tót tai bõm xồm như người rừng nói

-Đùng tiếng súng cây Colt 45 kê sát mang tai ông Việt Cộng cái đầu lủng một lỗ không một tiếng la. Thúi hết hồn vì diễn ra trước mắt nàng qua khung cửa xe, nàng bị kích động xuất huyết. Hải lại chạy tìm mấy ông Tu bíp, cũng hai ông đem qua chạy lại chích mũi Vitamin K cầm máu cho nàng rồi nói

-Tôi sợ Vợ ông không chịu nổi cảnh chết chóc thôi đem về xe Ambulance cho An toàn họ lại khiêng Thúi về lại chiếc xe Ambulance trông thật tội nghiệp, cái Tâm tốt của họ người Bác sĩ VNCH, ông Hải chỉ biết rưng rưng nước mắt đi theo họ.

Đoàn di tản bắt đầu nhích lên chút đỉnh qua khỏi con Đập Đồng Cam này mùi hôi thối từ những xác chết bốc lên không ai chôn nằm ven con lộ, BĐQ vẫn nhỏ những cái Chốt Việt cộng đóng dài ngăn cản cuộc lui binh, gay nhất là cái chốt đồn Đại Hàn tụi Bắc quân nằm trong công sự phòng thủ vững chắc bắn ra tới tấp phi cơ dội bom chẳng thấm vào đâu với vài phi tuần ào ạt, đêm đến thì Hỏa Long thắp sáng bầu trời bằng những tiếng rống của Đại liên 6 nòng nghe rợn người Nam quân thiếu đạn được Ông Trường An vừa nhận lệnh của ông Thái Dương cho quân bắn nhanh đạp lên nhau mà đi.

Lệnh vừa dứt thì BĐQ ùn ùn tràn lên phía trước lúc này mạnh ai nấy chạy Bắc quân tấn công vào đoàn di tản Pháo liên tục dội xuống

Hải ngồi trong chiếc xe Ambulance chật chội chịu không được nên nói

-Em cứ nằm trong này anh đàn ông mà ngồi như vậy không được để anh xuống đi bộ

Hải gặp lại một nhóm Sĩ quan của Tiểu Đoàn 63 BĐQ Biên Phòng Đơn vị mình lúc trước nhập bọn luôn

Ông được phát thêm đạn, ôm súng dẫn toán lính cũ của mình nhào lên một cái chốt VC tấn công quên mất người Vợ và đứa con trong chiếc xe Ambulance

Đùng đùng, đạn bay mịt mù tiếng AK bắn tiếng đại liên tiếng Pháo kích âm thanh của Tử thần rợn người chụp xuống địch có hệ thống phòng thủ vững chắc, BĐQ đánh lên rất khó khăn, không có Pháo yểm trợ chỉ hy vọng vào Không Quân nhưng tụi Không Quân biến dạng sau 3 Phi tuần đánh vào đồn Đại Hàn, để lại chiếc Hỏa Long nhả đạn cầm chừng nhưng sợ SA 7 Tầm nhiệt bay tuốt trên cao, bắn xuống trất quớt, ông Hải thay đổi cách đánh men dốc đá lên vào Chốt tung lựu đạn diệt xong cái Chốt thì phe mình mất thêm mấy mạng, xác BĐQ xác Việt Cộng nằm chen nhau chẳng ai buồn chôn cất chạy tiếp, Hải vút cây súng hết đạn chạy tiến về phía trước khi thấy chiếc xe Hồng Thập tự vượt lên con dốc thì Pháo 30 ly chụp xuống chiếc xe Ambulance may mắn đã thoát khá xa, khúc giữa hứng đạn Pháo của VC Dân và lính chết la liệt một Địa Ngục có thật nơi Liên Tỉnh lộ 7B này

Ông Hải và nhóm lính còn lại thấy không ổn

-Chúng ta phải tách đoàn di tản thôi Trung úy, chạy vào rừng đi; Tụi Sư Đoàn 320A VC đuổi theo bèn gót rồi chúng đang tấn công phía sau đoàn di tản, tụi Liên đoàn 7 BĐQ đang bắn về phía trước

Ông Hải đã biết Vợ mình có thể sống nên theo toán lính BDB bỏ đoàn di tản chạy vào rừng tránh VC Pháo và tập kích, trên trời bóng hai chiếc Chinook khổng lồ câu vĩ sắc bỏ xuống cho Công Binh Trục thăng vũ trang xuất hiện bắn yểm trợ được hơn nửa tiếng thì rời vùng

hai bên vẫn đánh nhau vui bên chạy thì bị đói khát tìm đường sống nhưng như đàn kiến bò trên miệng chén, khúc đầu đã lọt về Tuy Hòa khúc sau kẹt cứng nghe tin Nhảy Dù về Quốc lộ 25 ém quân trên đèo Phụng Hoàng yểm trợ nhưng bị tụi Sư Đoàn 316 và 320 A tấn công dồn, một Lữ Đoàn làm sao chống lại Quân số VC đông gấp 3 lần cuối cùng đoàn di tản tan tác một ít về đến Tuy Hòa và số còn lại chết trên Liên Tỉnh lộ 7B

Toán ông Hải khoảng chừng Tiểu Đội chạy theo những đường mòn Thượng Cộng đi trong khu rừng khô lá này tụi Thượng cộng như những bóng ma, lúc ẩn lúc hiện bắn sể lính bằng những khẩu CKC bá đở

-Tụi mình tìm diệt thằng này chứ nó theo mình bắn lên hoài Trung úy

-Được tôi nằm lại các anh cứ đi tiếp nhữ hấn lộ mặt, lấy cây súng của ông BĐQ đưa đạn còn

Đám BĐQ tiếp tục bôn tẩu vào con đường phía trước hướng về Tuy Hòa, ông Hải cầm cây M16 nằm lại đạn chỉ còn vài viên trong băng đạn 30 viên kiểm soát lại lần cuối Ông kéo chốt bắn phát một lên cơ bảm ẩn mình trong một hốc cây chờ khoảng 15 Phút thì bóng tên bắn tĩa người Thượng mặc đồ xanh cứt ngựa của Việt cộng xuất hiện ngay mé rừng, ông Hải chờ hấn đến gần, tầm 20 chục mét rồi nã một phát tên Thượng cộng ngã gục cây CKC văng bên cạnh Hải chạy lại lấy cơm nếp trong ống tre của tên Thượng Cộng ăn vội cơm đã có mùi thiu nhưng Hải ráng ăn vì quá đói rồi chạy theo toán lính họ dừng lại chờ khi nghe tiếng súng, đi qua một cánh rừng thưa lá thì Trời tối, tất cả dừng lại chia nhau gác phòng thủ đêm, tựa lưng nhau ngủ nửa đêm sương xuống hơi rừng bốc lên thật lạnh không ai ngủ được vì lạnh đến mờ sáng thì tiếng Bắc kỳ vang lên

-Tụi Ngụy đã bỏ Pleiku kéo về Nha Trang mà đi con đường này là thất bại sao Tướng lãnh tụi nó ngu thế?

Toán lính BĐQ nằm im hồi hộp vì cách nhau một khoảng đường mòn mấy thước

Tiếng Bắc quân xa dần, chắc chúng truy lùng tàn quân của Liên đoàn 7 BĐQ đã bị đánh tan nát, Trời hừng sáng tiếng ầm ì của xe vang dội, đoàn di tản đã gần đến cầu Sông Ba toán lính ông Hải bắt kịp khúc giữa thì Việt Cộng pháo chụp xuống đoàn di tản một lần nữa hứng đạn chết bị thương vô số.

Ông Hải và toán BĐQ Biên phòng chạy trốn chết dọc theo bờ sông phía Tây ngược về lại Cheo Reo, thì gặp toán Thượng Fulro trong đó có một số lính Tiểu Đoàn 63 BĐQ Biên phòng vài Sĩ quan Thượng nhận ra Hải nên không bắn bỏ, vì đám Fulro này đã làm loạn bắn cấp Chỉ huy người Việt trước đó vài ngày cho nhập toán đi ngược về Pleiku

-Trung úy và anh em theo chúng tôi về lại Tây Nguyên chống Cộng, có gì thì mình kéo sang Lào, theo tin của Tình báo Pháp. Sài gòn Mỹ bàn giao cho Việt Cộng tháng sau sẽ mất nghe ông Thiếu úy BĐQ Thượng nói Hải không có tin

-Làm gì có chuyện này mấy ông

-Tin hay không tùy ông và ông và anh em Binh sĩ BĐQ có thể ra khỏi hàng về lại miền xuôi chúng tôi không ép

Tụi Fulro trang bị toàn Quân trang mới và súng mới toanh được lấy từ kho Quân Cụ Quân khu 2 chúng vác mỗi thằng cây M16 đạn đeo chẳng chịt

-Mấy ông chạy mà không đốt kho súng đạn còn nguyên.

Hải nghe nói đâm chán nản than

-Mẹ chưa thấy một thằng VC vào Pleiku thì mấy ông lớn chạy mẹ hết rồi

-Bây giờ mình theo Fulro luôn hay sao Trung úy một ông Trung sĩ tà lọt ông Hải lúc trước hỏi

-Không mình không theo đám phản loạn này chúng ta xin họ ít gạo sấy rồi tách ra

Đám Fulro cho một ít gạo sấy, thuốc men vì họ vắc không nổi nhiều quá. Hải lấy một cây M79 và một áo đạn chục trái, xin thêm đạn M16 cho toán lính rồi chia tay đi về lại hướng Đông theo hướng những trái bom đang dội xuống phía đó lẫn vào trong rừng gần một tuần, lội qua sông Ba nước cạn xác chết trôi lênh bênh đặc một khúc sông mấy ông lính trong nhóm lục túi lột Đồng hồ, rất nhiều tiền trên những xác người điều kỳ lạ là xác đàn bà thì trôi ngửa đàn ông thì trôi úp mặt xuống.

Hải chết lặng đứng nhìn mùi hôi thúi nồng nặc trên khúc sông cạn.

-Trung úy giữ một ít tiền ông còn không? Thăng trung sĩ hỏi

-Thôi các ông giữ đi sợ tối về ma nó đòi lại tôi còn đủ về Nha Trang, mà thiệt khi đêm xuống từng toán ma xuất hiện trách móc sao không chôn họ đàng hoàng rồi lấy tiền mấy ông lính BĐQ sáng sợ quá ra bờ khẩn vái gì đó nhưng tiền họ vẫn giữ ngu gì trả lại.

Hải không thắc mắc chỉ vái lên thình không là

-Sống khôn thác thiêng phù trợ cho người sống vượt qua hoạn nạn

Về phần Thúy Vợ ông Hải sống sót trên chiếc xe Hồng Thập tự về đến Tuy Hòa thì được Dân chúng và Chính quyền ra đón nài cảm ơn mấy ông Bác sĩ xin xuống xe tìm Chồng

-Chị không đi được vì còn non quá và chưa cắt chỉ nên theo Chúng tôi về Bệnh viện Tiểu khu Tuy Hòa nằm vài ngày rồi tính, cứ về Bệnh viện nhờ Ty Thông tin thông báo nếu anh ấy đã về đến đây, ông Bác sĩ trẻ khuyên

Tiếng loa Phóng Thanh nhắn tin và tìm người thân cùng Quân Cảnh kêu gọi Quân Nhân ra trình diện vang lên suốt ngày Thúy nằm trong Bệnh viện Tiểu khu Tuy Hòa, nghe tin một số BĐQ đã về đến nơi, nàng viết giấy nhờ người ra Ty Thông tin nhắn giùm nhưng ngày qua ngày Hải biệt tăm và Tuy Hòa bỏ chạy, nàng khi đó không còn cách nào khác là chạy tiếp về Nha Trang tìm được Gia đình Hải thì họ đang ngóng Chồng mình

Gia đình Hải vui khi có Cháu nội và Dâu về An toàn nhưng buồn nẫu ruột khi không thấy Hải Nha Trang như cơn sốt thành Phố như muốn nổ tung khi từng đoàn người Tị nạn dồn về Chính quyền lo không hết và cũng muốn chạy Nha Trang cũng bỏ ngổ khi nghe tin lính Dù rút khỏi Khánh Dương.

Chết một cái chết của Thành Phố biển, nơi này nhiều Quân Trường Quân Sự quan trọng mà mất coi như VNCH gần hấp hối.

Ông Già Hải nóng lòng cứ hỏi đứa con Dâu thằng con Trai mình tại sao lại ở lại đánh tiếp không lo cho Vợ con?

Rồi Nha Trang ông Đại tá Tỉnh Trưởng Lý bá Phẩm biến mất Quan, Tướng đào tẩu về Sài Gòn, bỏ Nha Trang chưa có bóng 3 thằng Việt Cộng đu cành đu đủ không gãy, ông Già Hải hết kiên nhẫn theo xuống Tàu Hải Quân của thằng con Rể cùng hết Con Cháu về Vũng Tàu.

Thúy coi như buông xuôi, đêm xuống nàng ra lan can chiếc Tàu đầy người nhìn về Thành Phố Nha Trang khuất dần trên trời một bầy chim Hải âu bay về phương Nam kêu thảm thiết

Đến Vũng Tàu đổ lính và người ông em Rể Hải không cho ai lên bờ, nhận lệnh lấy nước ngọt và lương thực trực chỉ Vùng 4, rồi tuốt luôn ra Côn Sơn rồi thẳng qua Philippine coi như xong Hải vĩnh viễn biến mất trong vòng tay Thúy và chưa hôn được thằng bé khi nó vừa chào đời trong Chảo lửa Liên Tỉnh lộ 7 B

****

Hải và đám lính kinh hải khi lọt vào vòng vây cả một Tiểu Đoàn VC tiếng loa vang lên

-Lính Ngụy buông súng Tuy Hòa đã về tay Cách Mạng các anh chống là chết,tiếng Bắc kỳ khô khan vang lên bên kia bờ sông tụi VC khi nhận ra đám lính BĐQ thì ngại, tụi này nó chống thì cũng có chết bọn tốt hơn nên dụ hàng rồi tính

-Sao Trung úy mình chơi luôn hay hàng ?

-Thôi hàng giữ cái mạng rồi tính

-Anh nào cấp Chỉ huy ra trước súng bỏ dưới chân,tiếng nẫu Quy Nhơn vang lên

Hải quăng cây M79 xuống đưa tay lên đầu tiến ra bờ sông thì trên Trời tiếng Hỏa Long xuất hiện bắn vãi từng tràng đạn dọc theo mé sông bọn VC chém về về phía làng. Hải nhào xuống sông đầy xác chết lội men theo mé sông lúc này mạnh ai nấy chạy nhưng ông Trung sĩ tà lợt cũ vẫn bám theo Hải như hình với bóng

-Trung úy Thầy trò mình sống chết có nhau lúc Thầy bị thương về Quân Đoàn em bơ vơ bị đi tận mạng luôn,em xin đi học HSQ về lại Tiểu Đoàn thì mới đỡ hơn đôi chút.

Chạy chạy len lỏi qua từng xác chết có người còn sống đưa tay kêu cứu nhưng không một ai còn có lương tâm và lòng Nhân từ để dừng lại cho họ miếng nước cuối cùng mà họ van xin,trên nền trời áng mây đỏ như máu xuất hiện Hỏa Long rời vùng.Thì A37 nhào xuống đánh bom vô một cái chốt lớn và kiên cố của Đại Hàn lúc trước,hai quả bom dội xuống,chiếc A37 xuống sát Hải thấy cái nón Phi công màu trắng trong buồng lái chiếc còn lại bao vùng nã đại liên xuống,khói khét bốc lên mùi thịt cháy lợm giọng hấn nôn mưa như người đàn bà bị ốm nghén,chợt nhớ đến Vợ con hấn tằn ngần đứng lại dựa vào cây rừng khô đét không còn lá bị cháy, Loạt bom A37 đã đánh nhằm vào Liên Đoàn 7 BĐQ làm chết một số, những người lính tăng phái cho Quân Đoàn 2 họ từ miền Nam ra chết cô đơn trên khúc đường oan nghiệt này,đêm từng đêm Ma Chàm hiện về cười đùa bên đống xác vô thừa nhận của người Kinh phải chăng Luật vay trả? mà Ông Cha ta đã gây ra ngày trước?

-Sao ông Thầy đi tiếp người ta vượt qua hết rồi địch phía sau

-Nghĩ chút xíu hết lon lá nếu Việt Cộng bắt khai lính trơn ông Thầy không ai nhận diện mình đâu

-Cậu Tìm đồ Bộ binh mặc vào đi. Tôi chỉ có cái áo cởi ra là xong,lúc lộn xộn BĐQ bắn Quân Cảnh ông Hải tìm được cái áo BĐQ mặc vào để khỏi bị ăn hiếp,bây giờ nó cũng rách như Hải cởi ra quăng vào xó rừng.Quân phục khắp nơi đủ loại đủ cỡ,lượm một cái áo lính trên cổ có lon Thiếu Tá của ông Tiếp Liệu nào đó tên Tài. Hải xé lon và Tên trông vào người ông tà lợt cũng đổi màu áo hai Thầy trò đi suốt đêm đến sáng gặp một cái Xóm vắng mấy căn nhà tranh vào xin ra giếng tắm giặt và ngủ nhờ, moi gạo sấy ra ăn,hai Thầy trò mệt quá ngủ vùi đến trưa thì người chủ nhà dẫn Du kích đến

Mấy tên Du kích người Nẫu chĩa súng trói hai Thầy trò lại nơi gốc cây dừa

Hải nói -Tụi tui lính Tiếp vận không Tác chiến rồi ngủ về nhà mấy ông tha đi ;

-Mụ Nội mi để cấp trên đến giải quyết,một ông Du kích già có hàm râu cá chốt khuôn mặt như chuột nhắt đội cái mũ Tai bèo rộng vành nheo mắt nhìn Hải rồi nhìn ông tà lợt tên Sáu

-Giấy tờ lính đâu Mi đưa ra xem?

-Mất hết rồi, chỉ còn vài ngàn tiền lấy đi tha tụi tui,ông tà lợt nhanh trí nói

-Có voàng không? Tên Du kích trẻ hỏi

-Có một chỉ vàng nhẫn cưới Hải tháo ra đưa,hai tên Du kích tóm lẹ rồi tháo dây nói

-Chạy đi nhanh đừng đi ngõ nó tụi Bộ đội đông lắm,đi sang phía ni

-Cho tụi tui hai củ khoai mì để gặm,vợ vợ hai củ khoai mì cả hai chạy vội về hướng tụi Du kích chỉ,ra gần Quốc lộ thì nghe tụi Cộng Sản đặt loa trên xe Lam phát tiếng của Tướng

Cắm Tư lệnh Phó Quân Đoàn 2 bị Việt Cộng bắt tại Tuy Hòa kêu Binh lính Ngụy buông súng về với Nhân dân lúc này ngày 1 tháng 4

Coi như xong Hải và tà lọt đi ra đường cởi áo trận ở trần đến một Chốt gác Việt Cộng đầu hàng, chúng nói

- Anh dân Nha Trang chưa về được vì chúng tôi chưa Giải phóng

-Tôi về Pleiku được không?

-Được các anh khai vào tờ giấy Tên họ chức vụ Địa chỉ tại đó hai mẫu giấy.

-Em về chờ để Nha Trang,thôi ông Thầy về Pleiku đi chúc bình an

Gom hết tiền giấu trong đế đủ vé xe về Pleiku Hải từ giả ông tà lọt tên Sáu đưa Địa chỉ nhà mình ở Nha Trang cho ông Sáu nhờ nhắn tin là mình còn sống về Quê Vợ ông sợ chần chừ nơi Tuy Hòa có người nhận ra mình thì khổ

Pleiku không có gì thay đổi có chăng màu cờ,và tụi Việt cộng đầy đường Thành phố hoang vắng tiêu điều lạnh lẽo xuống xe đi bộ về cuối đường Hoàng Diệu thấy ông Già Vợ ngồi nơi ngưỡng cửa măn râu

-Trời thằng Hải con về Vợ mà ầu đầu ?

-Con Thúy đâu ? Bà già Vợ nhào ra hỏi tới tấp

Uống vội ly nước Hải kể hết câu chuyện gian nan trên Liên tỉnh lộ 7B .

-Ba má để xem tình hình ra sao con về Nha Trang tìm Vợ con

Nha Trang về tay Việt Cộng Hải rụng rời không biết Gia đình và Thúy ra sao,bèn liều mạng lấy chiếc xe Honda 67 của mình đồ đầy xăng mang theo thêm một thùng mười lít phía sau thằng em Vợ đòi theo ông Già không cho,nhưng rồi cũng đồng ý .Hai anh em thay phiên nhau lái dọc đường kẹt cứng vì đường Quốc lộ 19 bị hư hại vì trận mưa lớn, ba ngày về tới Nha Trang đứng trước căn nhà đóng cửa kín mít.Hải hỏi thăm Hàng Xóm mới biết Gia đình mình đã vào Vũng Tàu với thằng em Rể Hải Quân, bế tắc tìm xà beng nạy cửa vào nhà thì tụi 30 tháng 4 mang khăn đỏ nơi tay đến tra hỏi trong đó có thằng Em họ nó nhận ra Hải nên không làm khó dễ

-Anh vào nhà nhớ đừng trốn nghe trình diện học tập Cải tạo vài tháng là xong em có người quen trên Ban Quân Quản nói như vậy

Căn nhà không hư hại,đồ đạc còn nguyên nhưng cái TV biến mất có lẽ đã bán, tạm sống chờ xem Sài Gòn đánh đấm ra sao? Lúc này có thể trốn vào Sài Gòn được nhưng đám có ghe thuyền chém rất đẹp đến một cây vàng một người, ông em Vợ Hải khoái Nha Trang khoái Gái miền biển nên không muốn về lại Pleiku

Trận đánh Phan Rang thất thủ mấy ông Tướng bị VC bắt chúng chở trên xe đi về hướng Bắc,Nhảy Dù tan hàng bỏ phòng tuyến về Nam.Long Khánh cầm cự được vài ngày rồi Ông Tong Tong Thiệu chạy mất với bộ đầu não. Hải thở dài .Mẹ gọi Binh sĩ vững tay súng rồi Cha chạy làng, ông Hàng Xóm nói vọng sang nhà Hải

-Mẹ chả chạy rồi Mẹ họ nhà nó,Chế Bồng Thiệu chạy rồi

Ông Hải làm thính thì nghe tiếng ông tà lọt Sáu gọi mình

-Ông thầy

-Thôi giờ này Thầy bà gì nữa; anh em đi Sáu

-Em quen miệng rồi ông Thầy,nghe tin ông về tui tìm ngay,sao tính chuyện dọt không? em có chỗ đi không?

-Đi đâu Sáu? Kiến chạy trên miệng chén

-Ông không tìm Vợ con và Ba má sao ông Thầy?

-Tôi đâu còn tiền đi Chú

-Nhìn trong căn nhà còn cái Tủ lạnh ông Sáu nói -Vậi nhé thế cái Tủ lạnh đi để tui nói với chủ ghe nhe ông Thầy vào Vũng Tàu có gì mình đi Mỹ luôn hé

-Ông làm như đi Sài Gòn bộ đi Mỹ dễ lắm sao?

Tình hình biến chuyển nhanh Sài Gòn đứt phim lính tan hàng kéo về Nha Trang như đàn kiến dân di tản Kon Tum và Pleiku chửi ông Thiệu tắt bếp, rồi gạt nước mắt về lại mái nhà xưa mà họ đã bỏ chạy con số chạy thì nhiều nhưng khi về lại không được phân nửa, chờ đến đầu tháng 6 Gia đình và Vợ biệt tăm ông Hải bán đồ đạc đóng tiền vào Tủ tại Trung Tâm huấn luyện Lam Sơn nơi này đang nhốt tù binh, Sĩ Quan Dù có Quan 6 Bò lục Nguyễn Thu Lương Lữ Đoàn 2 Dù và ông Thành râu Tiểu Đoàn 11 Song kiếm Trấn ả nổi tiếng Thanh lọc xong cấp sĩ Quan cấp Ủy được ở lại còn cấp Tá biến mất trong đêm về nơi đâu không ai biết nghe đồn một Đơn vị Hóa học từ Bắc vào Nam theo lệnh Lê Duẩn, chắc cho cấp Tá hưởng hơi ngạt Hóa học ngoài Hòn Én như Hitler giết dân Do Thái tin đồn làm mấy ông Tù bất an, sau này Hải bị chuyển lên Trại Tù A30 Phú Yên để Lao động khổ sai ai hên thì sống đến ngày chúng tự thả chẳng có bản án không ai dám ý kiến nơi này cũng có một Trại khủng khiếp là A20 Trại Trừng giới, nhốt những người chống đối Chính quyền, thân cô đơn không ai, ông Hải cứ giả dại qua ả, sáng cứ vác cuốc đưa lên chiều vác cuốc đưa xuống như tên Cán bộ chửi mấy người chây lười nao động, tù ăn khoai mì trộn gạo, một hạt gạo cũng cả chục lát khoai mì sức cùng lực kiệt vác nổi cái cuốc là may lắm rồi, tối về tụi nó còn quần thêm cái màn kiểm điểm bầu bán lao động tốt học tập tốt.

Mẹ chúng nó đẻ ra nhiều từ nghe chói tai nhiều ông rủ vượt ngục nhưng Hải không tham gia, sau sáu tháng bị gạt tưởng đi học tập một tháng rồi về giờ biết bị gạt nên muốn trốn Tù. Hải không lo vì biết chắc chúng không nhốt lâu cùng lắm là một năm hay hai năm cứ nhắm mắt để thời gian qua đi, những người chống thì nửa đêm chúng vào lôi đi ra bờ rào nói trốn trại giết Cán bộ bắn cho một phát là xong chuyện, mạng người như cỏ rác đến tháng 7 năm 1976 thì Hải được phóng thích vì khai Sĩ Quan Quân lương, không khai Đơn Vị đầu tiên là BĐQ, nhiều ông sợ khai hết, tụi VC nó hay là hù và dụ như

-Các Anh làm gì Cách mạng biết hết khai đi nhà nước khoan hồng v..v, chúng đâu có tài giỏi gì nhờ nói láo, nhờ ngáp gió mà tấp được miền Nam chưa đánh mà chạy thôi Mẹ chúng nó, cầm giấy ra Trại và mấy đồng tiền đi xe về lại Nha Trang trước để xem thế nào Hải đi học tập Cãi tạo để lại căn nhà cho ông em Vợ trông nom ông em Vợ không nghề ngỗng cứ vác bàn ghế sa lông, tủ bán ăn lần hồi đúng một năm ông Hải về thì ông em Vợ nghe tin trốn về Pleiku để lại vườn không nhà trống, luôn cả bóng đèn Neon cũng biến mất căn nhà tối đen bật công tắc thì không có điện ra ngoài cái Công Tơ điện cũng biến luôn ông em Vợ của Hải bán hết thiếu điều cái nhà bán được chắc cũng bán rồi

Chạy sang nhà Hàng Xóm xin một cây đèn Cầy đốt lên, nời không có luôn cả nước cũng không, bên ngoài sân còn được một cái lu bể còn một ít nước Ông Hải múc vào tìm ấm đun sôi bỏ đại gói mì gói mua hồi chiều ăn cho qua cơn đói rồi tính chuyện đi Pleiku tìm ông em Vợ yêu quý.

****

Về phần Thúy theo Cha mẹ Chồng và Gia đình người em Gái có chồng là Sĩ quan Hải Quân của một chiếc Tàu Cơ xưởng hạm chiếc Tàu số HQ 802 tên Vĩnh Long Tiếng của ông Phó Đề đốc Minh nào đó Thúy không biết chỉ nghe ông em Rể nói, từ HQ 3 ra lệnh cho các Tàu Hải Quân làm lễ hạ Quốc Kỳ chuyển giao Tàu lại cho Mỹ cả Tàu nhốn nháo, nhưng rồi cũng bình tĩnh trở lại làm lễ hạ Kỳ

Đúng 12 giờ bản Quốc ca -Này Công Dân ơi trỗi lên mọi người đứng dậy cùng hát trong nước mắt, ai cũng thần thờ vì miền Nam mất sự việc xảy ra nhanh quá không ai ngờ Thúy và Gia đình chồng được chuyển qua Guam,định mệnh éo le nàng gặp lại ông Bác sĩ đã đỡ đẻ cho nàng lúc chạy trên Liên Tỉnh lộ 7 B

-Tôi không ngờ gặp Cô nơi này,Chồng cô đâu?

-Em mất tin anh ấy lúc để em lại chiếc xe Honda của Bác Sĩ

Thúy nói trong nước mắt,ông Bác sĩ nhìn người đàn Bà da trắng tóc đen nhánh của Phố núi Pleiku làm ông chột bàng hoàng, con đường máu lửa 7B đã bỏ lại sau lưng bây giờ trước mắt không biết như thế nào? Nhìn người thiếu phụ trẻ đẹp Gái một con trước mặt mình nước mắt đọng vành mi,ông chột rung động nỗi rung động kỳ lạ của con Tim

Thúy nhận biết sự bối rối trên khuôn mặt ông Bác sĩ trẻ nàng ngập ngừng đứng dậy xin kiếu từ

-Tôi có thể còn gặp lại Cô ?

Thúy gật đầu nói, cứ ra bãi biển sẽ gặp em

Gia đình của chồng nàng,coi như thất vọng không biết tin tưởng con mình còn sống hay đã chết đưa con Dâu còn quá trẻ chắc nó không chờ được, nhìn thằng Bé bụ bẫm trong cái Nôi thật dễ thương Cháu Nội đích tôn của dòng họ rồi ông Cha Chồng nói với Thúy

-Dù thế nào đi nữa con đừng tách rời tình cảm nó với Gia đình nghe con

Thúy hơi làm lạ vì câu nói của Ba chồng,nàng chột bưng bình tỉnh có lẽ họ thấy nàng nói chuyện với ông Bác sĩ Quân y

Trời vừa sáng Thúy viện lý do đi hóng gió biển để thằng Cu lại cho Gia đình Chồng trông nom,lúc này ăn uống tắm rửa thực phẩm của Mỹ nàng lấy lại vóc dáng,nhiều ông xa vợ lạc con trong Trại đá lông nheo lia lịa nàng chỉ cười

Ông Bác Sĩ Khôi đã có mặt nơi bãi biển chờ nàng cả hai không biết mở đầu câu chuyện ra sao?Thời gian như dừng lại khi ông Khôi chột nắm tay Thúy hơi ấm đàn Ông như truyền điện Thúy chột tỉnh còn quá sớm để chơi trò này này rút tay về ngồi dang ra xa nhưng không tránh được đôi mắt của Cô em Chồng đang núp sau Ghềnh đá.

Tâm trạng ngổn ngang nàng chột nhớ đến Hải,nỗi thèm khát giống đực làm nàng khó chịu về đêm khi nghe tiếng rên rỉ của Cô em Chồng nơi góc phòng với thằng Chồng Hải Quân của nó,rồi nàng lịm dần trong giấc ngủ nàng thấy mình trong vòng tay ông Bác sĩ và Hải thì chết gục trên con đường đầy Máu nàng vụt thức giấc khi tiếng con khóc đòi sữa,đưa đôi vú căng sữa đưa Bé bú làm Thúy nhớ đến cái lưới của Chồng le le trên đầu Vú, Thúy chột thở dài khép chặt cặp đùi.

Thúy tránh mặt ông Bác sĩ mấy ngày vì sự nói bóng nói gió của cô em Chồng,nàng không còn nghị lực để chờ Chồng,và cũng không đủ can đảm để rơi vào vòng tay của Ông bác sĩ trẻ,đã có giấy tờ bảo trợ của một họ Đạo bên Mỹ nàng nhắm mắt đi theo Gia đình Chồng vào định cư tại Texas ,gặp ông Dr lần cuối để từ giả không dám đến gần vì sau lưng nàng bây giờ đến 6 con mắt theo sát mỗi khi nàng đi ra biển.

Khôi biết mình đến định cư tại Cali vì có người Bảo Trợ rồi nếu có duyên thì gặp

****

Hải thu dọn nhà cửa gọi ông tà lợt cũ theo mình đi Pleiku tìm thằng em Vợ lấy lại chiếc xe Honda 67 để làm xe Honda ôm kiếm cơm qua ngày,rồi tìm đường vượt biên hai người về đến Pleiku thì Trời đã chiều ông bà Già Vợ Hải mừng rỡ nói

-À con về đây đã có tin gì về con Thúy chưa? Ba má lo quá

-Dạ không đến bây giờ không có tin tức gì về Gia đình,con nghĩ họ đi theo tàu Hải Quân của thằng em Rể chắc qua Mỹ rồi,nhưng tình hình bây giờ chưa liên lạc được,thật ra thì đã có thư từ Mỹ gửi về rồi nhưng tại Công An Địa phương giấu mất không chuyển đến nhà, thư này gửi sang Pháp vì VN và Mỹ chưa ký thỏa hiệp về Bưu Điện,nên Bưu Điện Pháp làm Trung gian chuyển thư

-À thằng Kỳ đâu Ba má?

-Nó đi đâu mất hai hôm nay nhậu be bét con ơi

Ông Hải kể lại những việc làm của ông em Vợ cho Ba mẹ Vợ nghe Ông bà than trời Ông Sáu tà lợt đứng lên xin phép về nhà Bà Cô ở Lệ Thanh hẹn mai gặp ông Hải nói

-Chú đi nhanh rồi về mình về Nha Trang tìm chuyện gì làm ăn rồi tính

Chiếc xe Honda 67 bị ông em Vợ bán mất ông Hải ngồi than Trời,coi như dự tính như chạy xe ôm không thành,nhìn hai ông Bà già Vợ xơ xác không có việc gì làm bám vào miếng đất trồng Cà phê ở gần Biển Hồ,bây giờ trồng khoai Mì bán cho Hợp Tác xã Nông nghiệp cũng có đồng ra đồng vào

-Thôi con ở đây làm nương rẫy cũng sống tạm đủ về Nha Trang không nghề ngỗng làm sao sống con ơi!

Căn phòng nhỏ còn hơi hám của Thúy chiếc lược đồi mồi mà Hải tặng cho Thúy lúc mới quen vẫn còn đó, ông Già Vợ đi vào nhìn thấy chột ngậm ngùi cho thằng Rể ông quay gót thở dài ra ngoài hiên hút thuốc nhả từng vòn khói lên trần làm hai con Thần lẫn say thuốc rơi cái bịch xuống đất

Ông Sáu tà lợt về lại nhà ông Hải hai ông chở nhau trên chiếc xe đạp,đi qua Cầu số 3 về Quân Đoàn nhìn lại khung cảnh xưa.Đài kiểm báo bị gỡ mất những tấm bảng sơn đỏ chói với chữ vàng được vẽ lên các Doanh trại lính và Quân Đoàn Phi trường Cù Hanh xác xơ vẫn còn những chiếc Phi cơ bất khiển dụng nằm trơ xương gió vắng tanh Phi Trường một thời nhộn nhịp giờ đây như một bãi phế thải

Người xưa biến mất Hải không gặp lại các Sĩ quan làm chung trong ban Quân lương hay ai khác, ngoài phố toàn mũ cối tiếng Bắc nhộn nhịp, hai ông buồn quá đạp xe về thì Trời đổ cơn mưa

-Anh Hải ông Sáu đổi cách gọi không gọi ông Thầy nữa

-Mình về Nha Trang thôi,vùng biển dễ kiếm đường đi

-Anh nghe nói nhiều người đang đi đường bộ từ Pleiku sang Lào hay Cam bốt,mình thử xem về Nha Trang vàng đâu đi ?

-Anh học Rừng Núi sinh lầy chuyện đường rừng không ngại,nếu tính thì đã có Bản đồ Hành Quân anh còn giấu trong phòng Chú tinh sao Sáu ?

-Để em về Nha Trang tìm phương tiện dù gì Đường biển cũng đỡ hơn và nhanh đi Đường bộ lỡ gặp tụi Pôn pốt là tiêu mạng lúc này tụi nó đang xung đột anh không nghe sao?

Đưa ông Sáu ra bến xe Hải ở lại Pleiku chờ ông em Vợ về hỏi hẩn chuyện bán đồ đạc nhà mình ở Nha Trang,biết có Hải ở nhà nên ông em Vợ chun vào cái rẫy trốn. Một sáng Hải vào rẫy cùng ông Già Vợ thì gặp Hẩn đang nhổ khoai Mì nấu ăn ồm tuyền tuyền nên Hải không nói một lời, vác cuốc ra vun gốc cùng ông Già Vợ bán lượm cho nắng để mưu sinh, nghĩ đến Thúy và thằng con của mình không biết giờ ra sao tin tức về chiếc Tàu Việt Nam Thương Tín trở về theo đệt thành một Huyện thoại nơi góc phố và Cà phê chòm hóm ở vỉa Hè đầy đất đỏ và bụi đường,học sinh bây giờ hết còn tà áo dài trắng Tinh khiết Thơ ngây riu rít như đàn chim non,thay vào đó những bộ đồ ngắn tay quần đen lam lũ đến Trường,tội nghiệp các Cháu những đứa bé bây giờ rống cao tiếng hát ca ngợi tên đại gian ác Hồ xiu Mạ.

Hải vừa uống xong ly bạc xỉu rẻ tiền đứng lên thì có người Thiếu nữ nhìn hẩn rồi hỏi

-Anh Hải chồng Thúy ?

Thì Loan bạn Thúy gầy gò đôi gò má nhô cao mắt thâm quầng

-Thúy đâu mà anh ngồi đây một mình ?

-Đến khúc vắng nói chuyện

Hải kể cho Loan hết câu chuyện Loan bật khóc, khiến hẩn lúng túng

-Chồng em bị đưa ra Bắc vì tội Chiến tranh Chính Trị tụi VC nó kỳ lính này nó đâu biết mấy ông này chỉ ca hát nhảy nhót,lâu lâu thì Tuyên truyền như Quân Dân như cá với Nước mà dân miền Nam mình họ có nghe đâu ?

-Thì tụi nó sợ vu vợ vì nghe nói Chính Trị là CIA,còn Loan dạo này sống ra sao ?

-Bám vào Gia đình Mẹ em buôn bán,mua Muối từ Quy Nhơn về bán cho các Buôn Thương hay bỏ mối cũng sống tạm được trong thời buổi này thôi anh,nhưng tụi Công An Kinh Tế nó quàn dữ lắm đôi khi phải hối lộ và đổi bằng thân xác nhục lắm

-Anh Hải em bất lực không thăm được chồng em ngoài Bắc,chắc em phụ anh ấy nói xong Loan đi như chạy Hải đứng nhìn rồi quay gót con đường Hoàng Diệu ngày xưa như dài ra Đúng là một cuộc bể dâu Hải thở dài

Hải vẫn đi cuốc đất lên liếp trồng hom khoai Mì, công việc không nặng nhọc vì đã quen trong Trại Cãi tạo trong khi chờ đợi thẳng Sáu tà lợt về Nha Trang tìm cách ra đi không muốn nhìn ông em Vợ bặm nhậu, bây giờ trở nên khá hơn giúp công việc Nương rẫy cho ông Già đã lớn tuổi hẩn cũng bỏ qua những chuyện mà ông em đã gây ra cho chính mình

-Ông Thầy !

Dừng tay uống nước,nướng củ khoai Mì trong đồng lửa thì Sáu lù lù đi vào Hải mừng rỡ đứng dậy

-Em có tin vui cho ông Thầy .

-Chú mày làm như trúng số

-Trúng số thiệt ông Thầy nhắm mắt lại đi

Hải nhắm mắt xong,thì Sáu đưa lá thư Gia đình Hải từ Mỹ gửi về gần cả năm từ Công An khu phố mới đưa cho ông Du kích em bà con của mình nay đã bò lên chức Phường Đội Trưởng

Ông Sáu đưa lá thư Hải mừng quýnh,thư đã bị mở ra kiểm duyệt,nhưng không bôi xóa vì nội dung bình thường là hy vọng Hải còn sống sau cuộc Di tản và đọc lá thư và xem tấm hình Gia đình cùng Vợ con.Hải ngồi xuống bờ đất đọc thư xong nói ông em Vợ đem lá thư chạy về nhà cho ông Bà già vợ mừng.

-Bây giờ ông Thầy an tâm,tụi mình tìm cách ra đi đã có chỗ,thôi đi về Nha Trang lo bán quách cái nhà của ông Thầy cũng được vài cây vàng,tụi Cán bộ đang lùng mua nghe em đi không thể sống được với bọn này

-Được tôi nghe lời Chú để lên cho hết liếp khoai mì mình về,ông Sáu nhào vào phụ cho nhanh công việc xong thì ông em Vợ chạy lên với ông Bà già họ vui mừng khi biết Thúy còn sống với Gia đình ông Hải chuyện ra đi còn quá sớm để nói ông Hải ngần ngừ rồi nói

-Con về Nha Trang bán nhà kiếm ít tiền rồi lên đây luôn, nơi này dù sao cũng dễ sống nếu cháo cơm qua ngày

Trên chuyến xe về Nha Trang thầy trò Hải bám theo phía sau chiếc xe chạy bằng than, nổ ạch qua từng con đèo Mang Giang,An Khê hành khách phải xuống đẩy lên dốc dốc cao quá thì bật qua hệ thống xăng để qua khỏi con dốc đầy ổ gà do bom đạn mà tụi Công binh VC vá nham nhở như cái áo rách của người ăn xin,Hải chợt thấy Loan bạn của Vợ mình

đi với một tên Công An từ cái đồn cuối đèo An Khê hạ mặt bơ phờ đi ra leo lên chiếc xe ngược chiều về Pleiku hẳn bơ mông nàng đẩy lên chiếc xe.

Hải lủi vào hướng đông người để khỏi chạm mặt,tội nghiệp người Chồng trong lao tù cộng sản. Hải chợt nhớ đến Thúy không biết như thế nào ? Cha mẹ và em Gái không nói gì hết trong lá thư thôi kệ cái gì của mình thì nó là của mình

****

Kiệt người cựu Sĩ quan Hải Quân chồng của Hiền em Hải đi làm về vội chạy vào phòng tắm thì Thúy đang tắm cửa phòng không đóng chặt,nàng đang thưởng thức từng tia nước ấm tràn xuống thân thể như những giọt mưa,bên ngoài ông Kiệt tim đập mạnh ông hé cửa nhìn vào tắm thân đầy nhựa sống của người Cô phụ không Chồng đang mờ trong hơi nước thì một cái tát nẩy lửa của vợ

-Anh rình chị Thúy tắm bao lâu rồi ? Nói nhanh

Ông Kiệt lủi về phòng với Vợ phân bua

-Đâu có anh vừa đi làm về dơ quá vào tắm thì Bà Thúy tắm anh đâu có biết lần đầu mà có thấy gì đâu mờ mờ hơi nước

-Anh liệu hồn coi chừng tôi thiến có ngày nói xong Hiền đi ra phòng tắm nói

-Chị Thúy tắm nên khóa cửa lại đàn Bà gì mà vô ý vô tứ hay chị cố ý để thằng Kiệt Chồng tôi nó nhìn bộ vãi lấm hả?

-Trời em nói gì vậy Hiền ? Chị sơ ý có biết Chồng em về sớm đâu ?

Còn ông Kiệt thì như đi trên mây đầu óc mụ mẩn mơ màng về bà Vợ của ông anh Vợ mình,có nhiều đêm ông mơ tưởng để bắn máy bay uống quá rồi ông nuốt nước miếng . Nhưng thái độ của ông không qua nổi con mắt của Hiền vợ ông Bà sợ lửa gần rơm lâu ngày cũng cháy nên tính chuyện tống Bà chị Dầu ra khỏi tầm mắt,chắc ông anh mình tiêu xác đâu rồi thôi để Bà này kiếm Chồng tái giá chứ để trong cái nhà này như quả lựu đạn nổ hồi nào không hay.

Một hôm Thúy buồn quá ra chợ VN có thấy tờ báo Văn nghệ Tiền Phong,mua về đọc thì thấy trong mục nhắn tin ông Bác sĩ Khôi tìm mình.Tim nàng đập mạnh liên hồi nàng lén ghi Địa chỉ và số phone xong đốt luôn tờ báo phi tang,thằng bé con nàng đã hơn một tuổi giống Hải y hệt không biết Hải còn sống hay chết chẳng có thư từ gì gần hai năm rồi nỗi bức dọc khao khát làm nàng khó chịu,những con bạn Việt trong chỗ làm xúi nàng thử Tây cho biết mùi,đàn Ông nó làm được tại sao đàn Bà lại không?

Câu nói này nó ám ảnh Thúy nhiều đêm khi nhớ đến thằng Boss Tây nó cố tình gạ gẫm nàng kiếm chuyện gọi lên Văn phòng nhưng nàng không dám phiêu lưu

-Bà ngu quá thằng Mark nói nó khoái Bà,mất mát gì nằm ngửa một phát Bà lên chức ngay

-Sao Chị không chịu nó đi !

-Nó đếch thềm vì nó hưởng rồi tìm cái lỗ mới

Đúng dòng đời đưa đẩy những con người Ly hương vào con đường không lối thoát của Xã hội Tư bản vai trò người đàn Bà được bình đẳng không còn cảnh bị Chồng đánh đập nên họ vùng lên chiến đấu ngụp lặn trong những mê muội rồi đánh mất chính mình

Trong giờ ăn trưa Thúy liên lạc với Khôi lúc này ông Tubip đang ở Cali vùng nắng ấm đang tìm Bệnh viện nhận Nội trú vừa làm vừa học lại để thi lấy lại bằng Y Khoa, mới tiến thân được nhiều lúc buồn ông lại nhớ Thúy,như một khúc phim của ngày hôm qua trên Liên tỉnh lộ 7B mà ông đã moi đứa bé ra trên chiếc Hồng Thập Tự giữa tiếng bom đạn mịt mù

-Bác sĩ em Thúy nè

Ông Khôi nghe tiếng Thúy tim cũng đập liên hồi ngập ngừng vui mừng nói

-Tôi tưởng Cô chưa đọc tin nhắn, cuộc sống Cô như thế nào?

-Thì em học xong khóa tiếng Anh xin vào làm việc một hãng biến chế thức ăn, coi tin nhắn em phone cho Anh ngay nàng gọi bằng Anh ngọt xớt

-Em muốn anh xuống Texas không?

Tiếng ông Khoa trầm ầm làm Thúy khó cưỡng lại, họ đồng ý sắp xếp thời gian gặp nhau nơi một khách sạn rẻ tiền gần nơi Thúy ở chỉ đi bộ dăm phút là tới

-Nơi này nhiều cạm bẫy lắm anh em sợ mình không tránh được thằng Mỹ Boss em nó gạ gẫm hoài

-Ok em cố gắng giữ mình cuối tuần anh xuống nhé;

Book vé phi cơ và Khách sạn, ông Khôi bay đi Texas như dự định

Thúy bồn chồn sắp hết giờ mà thằng Mark gọi nàng lên Văn phòng nàng lo sợ, nhưng cũng đi lên

-Cô đóng cửa lại theo phép lịch sự

-Không thưa ông; Tôi là Phụ nữ và giờ này mọi người đã về tôi cảm thấy không an toàn ông cần gì thì nói tôi còn phải về cho đúng chuyến xe Bus

-Tôi đưa cô về, nói xong hấn đi lại nắm tay Thúy nàng lùi ra thò đụng cánh cửa Mark lôi Thúy vào đê nàng trên cái bàn làm việc đưa tay xuống bên dưới váy lột cái quần lót Thúy cắn vào cánh tay còn lại và nghiến chặt hấn hoảng quá buông Thúy ra chạy bung ra ngoài người gác cổng Da đen biết chuyện

-Cô cần tôi gọi Cảnh sát không?

-Thôi; ông biết là được rồi, tôi có thể nhờ ông sau này

-Tôi là Cựu Quân Nhân đã từng sang Việt Nam cô yên tâm tôi sẽ giúp

-Chồng tôi cũng là Sĩ Quan South VN Army Thúy nói

Tắm rửa ăn cơm chiều xong nàng lo cho con rồi giao cho ông Nội thằng bé nàng xin phép đi ra ngoài hóng mát

Cái khách sạn nhỏ nằm trong con đường vắng đầy cây Oak lá xanh mướt tỏa ra mùi hương dễ chịu từ những vết nứt nơi thân cây có mủ như mủ cây bông gòn trắng đục

Khôi đang chờ cả hai nhào vào ôm nhau như cặp tình nhân lâu ngày và cả hai ngụp lặn trong ân ái, Khôi chơi Thúy hùng hục Thúy hưởng ứng nồng nhiệt nàng rên rỉ như con mèo cái đến thời kỳ động đực làm tình xong Thúy nói

-Em phải về để mọi người nghi ngờ mai em nghĩ làm mình có cả một ngày với nhau

Sáng Thúy gọi vào Hãng xin nghỉ một ngày thứ Sáu tên Mark nói

-Cô im lặng là hay nhất đàn bà VN không ai chống lại tôi đâu liệu hồn

-Ông coi thường họ quá, nhưng với tôi thì khác nếu ông tiếp tục dở trò với tôi thì sẽ có chuyện

Thúy dành hết một ngày làm việc cho Khôi, đói thì mò ra ăn rồi đánh tiếp trên chiếc giường cả hai ngụp lặn trong nhục dục quên hết mọi chuyện

Trước giờ chia tay Thúy nói

-Anh thu xếp để Mẹ con em về với Anh càng sớm càng tốt và nàng kể hết câu chuyện trong Hãng và thằng Boss muốn hiếp dâm nàng và ông em Rể rình nàng tắm

Thúy không qua mắt được Hiền vì Hiền có bạn làm chung với Thúy nàng đi theo Thúy rình và bắt gặp Khôi hôn Thúy khi tiễn nàng ra khỏi khách sạn

Thúy vừa vào nhà thì cả nhà đang ngồi nơi phòng khách nhìn Thúy với những ánh mắt lạnh lùng nàng biết có chuyện

-Chị ngoại tình với ông Bác Sĩ tên Khoa đang ở khách sạn, ông ta và Chị đã có tình ý bên Guam hèn gì tôi đoán không sai

-Có phải vậy không con Thúy ?Ông Bà già Chồng hỏi
 -Dạ có con không chịu nổi cảnh cô đơn và cạm bẫy nơi chỗ làm,thưa Ba má con sẽ ra khỏi nhà này sau khi thu xếp xong công việc
 -Chị không được mang thằng Bé đi;
 -Không ai có quyền bắt con tôi đây là nước Mỹ .Cô nghe không Hiền
 -Ha chị ngon hén, tôi đưa chị ra Tòa vì tội ngoại tình
 -Thích thì cứ làm Anh Cô biến mất không tin tức mấy năm nay tôi chờ đến già sao,đàn Bà mà không thông cảm với nhau nếu Cô là tôi Cô cũng vậy thôi;
 -Thôi như vậy con cứ lấy Chồng thỉnh thoảng đem thằng nhỏ về cho Ba má đỡ nhớ Ông già Chồng nói xong đi vào phòng,đến bữa cơm không ai ăn vô, nhà như có đám tang
 Trở lại Khách sạn tìm Khôi nàng kể hết sự việc và Khôi đồng ý đến gặp Gia đình Chồng của Thúy,hứa hẹn lo cho thằng bé và Thúy đang hoang
 Một tuần sau nàng đi Cali không một chút luyến tiếc,chỉ tội nghiệp ông Già của Hải Ông muốn ngã quy khi thằng bé buông tay ông nơi Phi Trường để theo Mẹ nó.

****

-Anh Hải nhà anh ông Cán bộ chịu mua 5 cây vàng anh tính sao? Ông Sáu hỏi
 -Bán quách cho xong rồi đi chú Sáu dầu nước đầy đủ chưa? Giao 5 cây vàng cho Chủ ghe định ngày nhổ neo
 -Dạ đã chôn ngoài Hòn Én,chuyến đi khoảng 17 người có mấy người Tàu ở chợ Đầm Anh em mình chủ chốt họ không biết đường đến Hải phận Mã lai
 -Tao có biết đâu đường rừng thì coi Bản đồ chớ đường biển tao chịu
 -Trong chuyến đi có dân Hải Quân Cháu ông Ba chủ ghe bạn em Thượng sĩ Giám lộ của Tàu Hải Quân 504 kẹt lại hấn cũng từng đem Tàu đại tu bên Singapore
 -Chú tin được không?
 -Thì kệ chơi luôn chớ biết tìm ai thời buổi này biết tin ai Anh ?
 -Tôi phải về Pleiku từ già ông Bà già Vợ.
 -Thôi ông rắc rối quá đừng đi ông đi. Có gì tôi chầu ông kẹt lại ráng chịu à nghe Hải trầm ngâm rồi bỏ ý định đi Pleiku
 Gần tháng 4 biển êm tháng 4 Bà già đi biển nhưng tại Công An Biên phòng nó quần dữ lắm từ cầu Xóm Bống bốc người rất nguy hiểm
 -Thì cho từng người xuống nằm ém quân dưới ghe, sợ là mấy ông hàng xóm thấy người lạ báo Công An thì khổ 5 giờ sáng cho từng cách nhau 5 phút xuống thì có con nít không?
 -Không ;nhưng có đàn bà trẻ đẹp
 -Thôi báo thêm một lăm mấy con Tàu nó trắng bách xuống ghe lộ tẩy,biểu tụi nó ra biển dang nắng cho đen đến ngày đi nghe chưa luôn đàn ông cho dạn dày sương nắng
 -Anh mình tìm mua hai cây súng.,Anh hỏi thằng em bà con của Anh thử xem
 -Mày muốn vô Tù hay sao đề thằng Du kích 30 tháng 4 mà hỏi,hay cho nó đi theo luôn nếu có súng
 -Không được thời buổi này biết tin ai Sáu,để tôi dò dẫm xem rồi tính
 Hải ra Bưu điện đánh một Điện tín cho Gia đình nói mình còn sống và sắp đi Kinh Tế mới Mỹ tho
 Con bé Bưu điện Nha Trang người cũ lưu dụng,nhìn dòng chữ Hải ghi nó nhìn Hải thật lâu rồi nói
 -Anh lừa tụi Bắc kỳ được chứ tụi Em không được đâu vì Anh đang ở Nha Trang làm gì đi Kinh tế mới ở Mỹ Tho

-Thôi mà Cô. Cô đoán mò Quê Vợ tôi ở Mỹ Tho tôi về đó đi Kinh Tế mới mà

-Cho Em theo với

Hải nhìn con Bé thật lâu nói

- Cô giỡn hay thiệt ?

-Dân Nha Trang mình không đùa Anh ơi ;bây giờ ai cũng nhốn nháo tìm chỗ đi mà cho Em ké làm Vợ Anh đi chung luôn,chiều mình gặp nhau nói chuyện ở chỗ bán Bún bò Huế

Hải chậm chân một bước khi Điện Tín đến Ba má hẳn ở Texas thì Vợ hẳn bằng con về với người khác phải chi hẳn nhận thư xong đánh Điện Tín báo tin cho Gia đình liền thì cứu vẫn được,nhà hẳn đã bán hẳn tìm ông em bà con nay làm Phường Đội Trưởng vùng Xóm Bống dò la coi hẳn ra sao

-Anh Hải anh bán nhà đi hả?nghe đồn đó

-Đâu có về Pleiku sống chứ Gia đình bên Mỹ hết rồi ai nói tầm bậy,

-Mà thôi tùy anh em làm chuyện này bất đắc dĩ thôi Anh mẹ chúng nó đâu có tốt như em nghĩ

-Bây giờ tôi là Anh tôi hỏi thật Chú cái này ,nếu Chú trở mặt bắt tôi thì đành chịu

-Chú đi theo tôi không?

-Em chờ câu này nơi Anh nhưng em không có vàng

-Khỏi Chú lấy hai ba cây súng là đủ tôi cho Chú đi, đừng lộ ra tù cả đám

Ông Em bà con chôm súng trong kho của Phường mấy cây M16 bỏ lẫn lóc bám đầy bụi, Ak thì không dám lấy vì ít,chuyển cho ông Hải xong chờ ngày đi,chẳng ai để ý mọi việc xong

Sau Tết đêm Thanh Minh chiếc ghe đánh cá như thường lệ ra khơi sau khi máy móc an toàn,ghé Hòn Én lấy dầu và lương thực đám người Tàu đã xuống lúc chạng vạng,không ai để ý ông Du kích bày tiệc nhậu với số rượu bắt từ người buôn rượu lậu với đám Cán bộ Phường xong ông giả say mò xuống ghe đông luôn, ông Hải cho con Bé làm Bưu Điện đi,kê chằm mút chút đỉnh cho đỡ cô đơn ông Sáu tà lợt thì kè con Tàu như hình với bóng,chiếc tàu bị sóng nhồi muốn chìm trong đêm Thanh Minh biển vắng hoe con bé Tàu say sóng nằm ngất ngư trong đôi tay ông Sáu và ông Hải cũng ôm con Bé Bưu điện đang nôn mửa đến mặt xanh

Đến 2 giờ sáng cơn thịnh nộ của biển chằm dứt êm như trong sông mà ông Chủ ghe nói Bình Minh ló dạng mặt trời đỏ ối từ hướng Đông.Ông Hải Quân đặt Hải bàn cầm lái Ông Hải lên phụ tá lo việc An ninh phân phát đồ ăn,mấy ông Tàu tỉnh người tán gẫu Ngộ Nị búa xua,bên dưới ông Sáu dứt từng muỗng cháo cho mấy người đàn bà nằm la liệt tênh hênh khỏi cần phòng thủ ông Sáu cứ vô tư đụng chạm không ai phản đối Bà Vợ và con Gái Chủ ghe thì còn tỉnh lo nấu ăn phân phát cơm và cá khô mưòi cây nước đá đem theo và hai thùng phi nước ngọt 400 trăm lít đủ để cho 17 con người uống mỗi ngày chỉ nửa lon sữa bò may chuyển đi không có con nít,cơm phát ngày hai lần sáng một vốc cơm chiều một vốc cơm với khô cá mỗi tanh rình hông ai nuốt vô nhưng ráng nuốt để cầm cự chiếc ghe bon bon chạy tốc độ khoảng 4 Hải lý một giờ với cái máy Kubota màu xanh Quân Đội chạy êm ru theo tính toán của ông Hải Quân 3 phi dầu 600 trăm lít đủ để đến Mã Lai hay Indonesia

Ngày thứ hai mấy Bà tỉnh dậy mức nước biển tằm,chiếc ghe dừng để dưỡng sức mấy ông Thanh niên nhào xuống biển tằm nước biển xanh tím ghê rợn mấy ông già Tàu sợ nên cho dơ luôn không tằm họ mang theo lát sâm khô ngâm đưa cho ông Hải Quân Tài công nói

-Cái lày ngâm dzô phở lằm ông Tài công Ngộ có đem theo mình ngâm nó no không cần ăn hé

Ông Tài công ngầm nghe đấng ông phun cái bẹt ông Tàu la

-Chời ơi nị không biết gì hết uống quá mắc tiền lắm há ông ngu quá chời luôn á lụ Mẹ tui không cho nữa hé

Ông Tàu dân cũng đi lính kiểng nên ông chửi thề bậy bạ luôn nên ông Hải Quân không giận chỉ cười nói

-Lụ Mẹ thâm nhưng bồ Thận lụ thì được chứ lái Tàu không lược hehe cả ghe cùng cười

Ông Sáu chôm một miếng Sâm ngầm rồi đi xuống khoang,săn sóc con bé Tàu đến khuya ông lên vùng vì Sâm nó đã thối ông mò mẫm con bé Tàu cựa quậy thì ông Chủ ghe chửi

-Mẹ không bậy bạ nghe Sáu sui lắm khi nào đến bờ làm gì thì làm

-Trời chú Ba tui ngầm miếng Sâm sao nó lên vùng dữ quá kiểng này chắc động kinh chết luôn á

-Mụ Nội mày ráng chịu lạng quang tao quăng mi xuống biển cho cé nó đớp (dân Nha Trang Cá nói là Cé ,Gà nói là Gè)

Ông ba Tàu chen vào nó

-Lụ Mẹ nó là Cháu tao mày lạng quạng không lược

Ông Sáu xếp re, ngồi im dưới ánh đèn măng xông được thấp sáng,con bé Tàu đẹp nó nhìn ông Sáu đăm đúi khi ông Sáu câu mực để lên choá đèn Măng sông nướng cho nó ăn,chiếc ghe vững chãi chạy theo hải trình ông cựu Thượng sĩ giám lộ Hải Quân đã chấm,không lo lắng vì biển thật êm trong tháng này trên Trời chòm sao Cá liệt rõ ràng nhìn bằng mắt thường cứ nhắm hướng đó mà đi cái Hải Bàn to để trước mặt lung linh ánh sáng lân tinh về đêm,thay người lái ông Hải và ông Hải Quân ngủ một chút Ông Ba Chủ ghe lái đi tiếp chiếc ghe cô đơn trên biển vắng lúc này đã ra đến Hải phận Quốc Tế mà không gặp chiếc Tàu Ngoại quốc nào, đến sáng mới thấy một chiếc Tàu cờ đỏ Búa liềm đang chạy chắc vào VN ông Ba đánh thức ông Hải Quân và Hải dật

-Tụi bây chắc Tàu Liên xô tụi bây lấy ống dòm xem thử

-Ông Hải Quân lấy ống dòm nhìn thì trên Tàu Liên Xô cũng có người dùng ống dòm nhìn lại

-Chúng ta cứ tiếp tục hải trình về hướng Nam rồi chệch về hướng Đông gặp quần đảo của Nam Dương tránh tụi nó mẹ nó bắt hết giao cho VN thì chết cả đám ông Hải Quân nói

-Chạy li đừng dòm tụi nó lụ Mẹ Liên xô phe của Hồ chí Minh, ông Tàu lựu đạn mập ú choàng dật lên tiếng Đại ca này chi đẹp nên ưu tiên nằm trong Ca bin với Gia đình ông Chủ ghe ông ta đi cùng người Vợ trẻ nói tiếng Việt không nhiều,ông Tàu này đi lính nhưng tiền lương ông người khác lãnh,lâu lâu ông mới diện bộ đồ lính rồi đến Đơn vị 2 Quản Trị một ngày rồi về tiếp tục công việc buôn bán của mình, ông nói ông yêu nước Việt Nam lắm nhưng không muốn quánh nhau chỉ muốn buôn bán làm ăn

Càng lúc Tàu hàng đủ mọi Quốc Gia càng nhiều,không có Tàu nào dừng lại vớt họ đi ngược chiều,chỉ đặt ống dòm quan sát đám vượt biên mọi người vẫy tay gào thét nhưng thất vọng

-Lạ li bà con mình lạ li tụi nó để tụi nó cho lên Tàu chớ lụ Mẹ dấu súng li Nị cầm như dzậy tụi nó sợ ông Tàu la ông Sáu BÐQ đang cầm cây M16 đứng xớ rớ

Cả đám kéo nhau ra phía trước lạ khum đít nhưng chẳng có Tàu nào vớt

-Lụ Mẹ nó chạy hết zồi ông Tàu thất vọng mặt xụi lơ

-Thôi vào hết đi mình dư sức đến Indonesia ông Hải Quân phán một câu làm ai cũng an tâm

khi những đám mây bắt đầu xuất hiện trên nền trời ông Hải Quân biết sắp gần đến đất liền nên đốt thuốc hút uống Cà phê do bà Vợ pha cả nghe nhồm dật,mấy Bà muốn

đi vệ sinh thì ra sau lái ngồi sắp hàng chu đít ra biển,đàn ông thì dễ moi súng ra bắn tò tò xuống mặt nước đàn cá Heo xuất hiện chạy đua mấy ông dân đánh cá hô -đua đua lấy ván gõ xuống mạn thuyền đàn cá Heo lướt về phía trước rất nhanh rồi biến dạng,thì bỗng đứng dưới khoang máy ông con Chủ ghe la

-Gậy gậy cắt đặng rồi chết Mẹ gậy cắt đặng (khớp nối lách chân vịt với máy) chiếc ghe chậm lại trôi dạt dờ

-Chú Ba tôi nói là phải thay mới hết tại sao lại xảy ra chuyện này? Hải bực mình nói lớn

-Tao thay mới hết thẳng Thọ máy đi với tao vào Chợ Lớn mua đồ phụ tùng mà;

-Lụ Mẹ ông mua đồ Chợ Lớn dzồi không phải đồ din lụ Mẹ tui lói dzồi ông giết hết mọi người dzồi lụ Mẹ làm mồi cho Bà Thủy rồi

-Mẹ ông cầm miệng đi nói nhiều quá để tôi xem, ông Hải Quân nhìn cái lách chân vịt rơi ra cái cắt đặng chữ thập bể nát ,

-Có xe cua không Chú Ba

-Không đồ mới thay mà tao đâu có đem xe cua

-Chú giết mọi người rồi đù Má chơi dầy không được nghe ông Hải Quân nóng khí chửi Ông Chủ ghe tên Ba, ông Cháu tức giận đù với ông Chú của mình ông Ba làm thình

-Mẹ làm cách nào buộc nó lại lếch được chút nào hay chút đó ông Hải chen vào cả ghe nhốn nháo lo âu. Dùng đủ mọi cách nối lại nhưng khi máy nổ gài số là bung ra chiếc ghe lênh bênh trên biển,có tiếng khóc tiếng than van tiếng chửi ông Ba Chủ ghe bắt đầu

-Mọi người bình tĩnh chuyện đâu còn có đó để nhà nước no ông Hải nói tếu cho mọi người cười nhưng không cười nổi trong lúc này

-Chú Ba lục hết coi cái cũ còn đó không?

-Tao lục hết thẳng Thọ máy chắc nó quăng rồi Mụ Nội nó

-Bây giờ dỡ ván ra làm mái chèo, cột mấy cây sào lấy hết chần mền ra làm Buồm không lẽ chờ chết sao ? mọi người phụ một tay chèo, chiếc ghe lớn mà chực tay chèo với cái Buồm như bàn tay nó chẳng nhúc nhích chút nào,mọi người mệt nhoài nằm bật ngửa thở

-Ông đoán xem mình gần bờ chưa ông giám lộ? Hải hỏi

-Phía trước có chân mây tôi nghĩ có đảo gần đâu đây,cố gắng nối ván làm chèo chớ bó tay sao ông ?

-Mình đã đi vào Hải phận Nam Dương rồi theo tính toán của tôi,thế nào cũng gặp Tàu đánh cá mẹ cứ chèo và thả trôi xem lại nước ngọt và nấu cháo phát tôi sợ kéo dài trên biển phải lo xa

Mọi người ăn cháo chẳng ai đủ sức để chèo bắt đầu muốn loạn ông Tàu to mồm chửi búa xua rồi ngồi ôm bà Vợ nói

-Lụ Mẹ chắc mình bỏ thân chêng biển Lị ơi .Ngộ ái Lị lắm há

Cơn dông từ phía Bắc kéo đến mưa đổ như trút nước chiếc ghe trôi dạt nhanh về phía Nam mọi người ào ra tắm cho nước mưa chảy vào các thùng chứa Trời thương bây giờ là 3 giờ chiều trời đen kịt ông Hải chui xuống tìm người em gái Bưu Điện đã tỉnh ngồi co ro bên mạn thuyền không nói năng nhích một bên để Hải ngồi hơi ấm của Đàn ông làm nàng ấm lại

-Em có hối hận theo anh không?

-Không anh nếu chết cũng đâu có sao đã vượt biên thì phải biết 10 phần chết một phần sống.

-Cho máy nổ,để bơm nước ra,mưa nhiều quá ông Hải Quân lên tiếng Trời đã gần tối phía xa đường như có ánh đèn

-Mình có cây flare của Không Quân 3 trái sáng,tôi bỏ trong túi xách khi cần thiết mới dùng
Mẹ mua gần nửa cây vàng đó ông Hải Quân nói

-Ông là gì của Chủ ghe

-Cháu bạn của thằng Sáu tà lọt của Anh ngày trước
Chiếc ghe trôi không biết về đâu bầu Trời hết mây đen,chòm sao cá Liệt trước mặt gần hơn,đã một giờ đêm mọi người mệt lả ngủ hết Hải bò về phía cô gái Bưu điện cả hai ôm nhau ngủ vui bên kia ông Sáu cũng ôm cô bé người Tàu ngủ,trên Ca bin ông Chủ nghe và ông Hải Quân vẫn còn thức ánh lửa sáng lên từ điều thuốc như đom đóm cháy lập lòe cùng tiếng thở dài của hai người Đàn ông và tiếng la hét hoảng của ai đó trong cơn say ngủ

-La gì dữ vậy?

Người Đàn Bà phe ông Tàu lựu đạn choàng dậy nói -Dạ tôi ngủ mơ thấy ghe mình bị Cướp

-Bà chiêm bao nhảm nhí thôi ngủ li ông Tàu mập bây giờ hết hơi ôm người Vợ vỗ về Bà này đang khóc vì sợ,đến 5 giờ sáng thì một hòn đảo nhỏ xuất hiện trong ống dòm

-Chúng ta sống rồi thấy đảo cố gắng chèo về phía đó gió thổi thuận chiều cái Buồm bằng hai cái Poncho của lính no gió cả đám ráng chèo chiếc ghe chạy nhanh nhưng tốc độ chỉ bằng người đi bộ trên đất càng gần đảo thì ông Hải Quân giám lộ nói

-Đảo không có người toàn là dừa hoang,chúng tạm tấp vào rồi tính gió thổi mạnh và mọi người ráng chèo sau khi được phát cơm ăn, họ mạnh hơn chiếc ghe lướt nhanh đến 10 giờ thì chạm những rặng san hô đầu tiên nước cạn tất cả không ai bảo ai nhào xuống lội vào hoang đảo sau 4 ngày bó gối trên ghe Ông Tàu mập nhảy xuống hụt chân uống nước la bài hải

-Ai muốn lên đảo thì lên còn không muốn thì ở yên dưới ghe không lộn xộn .
Ai cũng muốn lên bờ trừ Gia đình ông Chủ ghe tên Ba ông đem theo vàng dấu dưới lườn ghe nên chần chừ không lên không lên.Ông Hải Quân biết nên nói

-Chú đem theo vàng làm gì tụi nó lục soát lấy hết

-Tao đang lo không biết tính sao đây chia ra,mày và thằng Sáu và thằng Hải giữ dùm đến nơi rồi tính

Tất cả lên hết Hoang đảo không một bóng dáng của sự sống,ông Hải và ông Hải Quân Giám lộ đi vòng hết đảo thì thấy một chiếc ghe đánh cá mục nát nằm nơi hướng Tây cái máy rí sét nhưng cây lúp bắt chân vịt còn mừng quá chạy về ghe lấy đồ nghề đục đẽo lôi ra,đem về cắt đăng tuy sét nhưng có thể dùng tạm,hì hục dùng dầu rửa sét lấy cái này ráp vô cái kia rồi cho máy nổ chạy ngon lành cả ghe mừng lạ Trời lạ Phật lạ Chúa rồi lạ luôn ông Hải Quân quá hay có sáng kiến giúp mọi người sống còn

-Bây giờ chúng ta tạm nghỉ ngơi hái dừa uống,nấu cơm ăn mai khởi hành đi tiếp để chúng tôi nghiên cứu đường đi

Đêm đến thấy ánh đèn của ghe đánh cá từ xa cách mấy Hải lý ông Hải Quân lấy pháo sáng bắn một phát ánh sáng flare lóa trên bầu Trời trong xanh không một gợn mây chờ đợi cả đêm không thấy động tĩnh, chắc không ai để ý

Sáng các Bà xúm lại nấu nướng ông Du kích lấy súng đi bắn cá,những con cá Đuối to bằng cái rổ đem về nấu canh với rau muống mọc đầy trên hoang đảo được một bữa ăn ngon lành. Biển bỗng động mạnh,gió và mây đen ào ào đổ về hoang đảo chiếc ghe nhào lộn, mọi người bỏ ghe chạy lên bờ,tìm các bọng cây dừa ẩn nấp đốt lửa sưởi ấm, đành nán lại đảo Hoang chờ hết bão đêm đến tiếng gió rít và và dừa rụng kinh hồn không ai dám ló ra đành ôm nhau chịu trận

Ông Chủ ghe sợ chiếc ghe bút neo nên cùng thằng con ráng nằm thủ, cơn giông bão kéo dài đến khuya mới yên mọi người đói và mệt ngủ vùi sáng ra chiếc ghe cùng Cha con ông già Ba Chủ ghe biến mất, Bà Vợ khóc la cả nhóm người thất thần coi như xong

-Lụ Mẹ già Ba nó chạy dzồi bỏ tụi mình lơ lày chết lói luôn lụ Mẹ ló bắt con dợ nó làm thit Chiếc ghe bút neo giữa khuya trôi dạt ra khơi hai Cha con ông già Ba quỳnh quáng không biết phương hướng. Trời còn đen kịt mưa vẫn rơi, hòn đảo người kẹt trên đó cùng Vợ ông biến mất, ông tìm cái ống dòm nhưng thằng Hải Quân đeo bên người coi như bế tắc chờ Trời sáng nổ máy chạy đi tìm

Trên Hoang đảo ông Tàu chửi mồm miệng rồi nhìn Bà Vợ ông chủ ghe nói

-Bà phải chịu trách nhiệm à nghe thằng Chồng và Con Bà ló ôm dằng chạy dzồi lụ Mẹ thằng Ba

Ông Hải Quân và Hải cùng đám Đàn ông còn lại mười người, năm người Đàn Bà, gạo không còn vì nằm dưới ghe không đem lên sợ mưa ướt

-Tạm thời hái rau Muống bắt cá nấu ăn cho đỡ đói, giữ diêm quẹt và đốt lửa liên tục chắc ghe đứt neo trôi ra khơi chớ Chú Ba còn Vợ ở đây cứ bình tĩnh chờ.

-Tụi mình đi thám thính hết cái đảo coi có thể sống được bao lâu, đĩa rau Muống và trứng chim, nước ngọt không thiếu bắt cá phơi khô làm lương thực cùi dừa nấu lên ăn cũng có chất bổ không sao mình sẽ được cứu

-Mẹ cứ làm Robinson một thời gian ông Thầy, ông Sáu nói

Ba ông Chủ chốt đi hết đảo Hoang tìm nguồn nước và rau, an tâm trở về báo cho mọi người

-Chúng ta sống được mọi người bình tĩnh chắc ghe bị đứt neo trôi ra khơi, chắc ông Ba sẽ tìm mình đừng lo lắng, một ngày qua đi đêm đến không có bóng dáng một con Tàu hay ghe lảng vảng đến gần Hoang đảo không ai ngủ được cứ chập chờn bóng từng cây dừa rũ lá như những bóng ma xoắn tóc, rung theo từng cơn gió thật ghê rợn mỗi nhóm tự tìm bọng dừa mà ẩn thân kéo những thân cây dừa ngã sau cơn bão làm một khung vuông vức bỏ lá lên trên che nắng, còn mưa thì chịu đành chạy riêng tìm bọng cây dừa núp

Chiếc ghe bút neo giữa khuya cơn bão rất mạnh trong tháng này mà cả đời đi biển đánh cá ông già Ba chưa bao giờ gặp, hai Cha con ông hoảng loạn không biết làm sao cứ để gió cuốn đi cái cột buồm biến mất, cho đến gần sáng biển mới hết cơn thịnh nộ của Hà bá mò mẫm kiếm gì ăn cho đỡ đói thùng mì gói vẫn còn nguyên nhai vội xong uống miếng nước lạnh .

Cha con ông già Ba đề máy vài lần bình yếu quá nó mới nổ hú hồn, gài số cứ nhắm hướng Nam chạy vào càng chạy càng xa bờ không biết lạc vào đâu biển mênh mông vì trong một đêm cơn bão kéo chiếc ghe trở ra vùng biển Quốc Tế, ông Con lo nấu cơm lót lòng biển êm đến trưa gặp một chiếc Tàu to lớn chạy ngang Cha con ông mừng quỳnh lấy áo quơ lia lia bỏ vào lấy lá cờ vàng ba sọc ra vẫy chiếc Tàu dừng họ thả Ca nô xuống chạy đến nói một tràng tiếng Anh hai cha con ông ngọng lặc đầu chỉ nói Việt Nam Việt Nam

Ông thủy thủ hỏi- VC VC?

-No no Ông Thiệu ông Thiệu. Ờ mé ri ka ờ mé ri ka bằng bằng bằng VC vậy mà ông Thủy thủ hiểu xong để một ông ở lại ông kia chạy Cano về báo cho Thuyền trưởng người Úc Chiếc ghe bỏ lại giữa biển, ông Ba không chịu nói có vàng, ông chỉ sợi dây chuyền vàng to như dây neo ông Thủy thủ đeo rồi chỉ về chiếc ghe

Thủy thủ xuống lục hết không có ông Ba phải xuống lại chiếc ghe của mình nhảy xuống biển lặn dưới lườn ghe đem lên gói vàng 15 cây lên Tàu ông ra ni là còn 15 người nữa trên Hoang đảo ông Thuyền trưởng không hiểu chở hai Cha con ông về thẳng luôn Jakarta.

Ông khóc rấm rức ông tặng ông Thuyền Trưởng Tàu hàng của Úc 2 cây vàng bảo mua bia nhậu, khi Cảnh sát Indonesia và nhân viên Di trú lên Tàu nhận hai Cha con ông Ba đem về một cái viện Dưỡng lão ở đó hôm sau.

Thì có người đàn bà VN Tên Lộc Vợ của một ông Mỹ nào đó làm lớn trong Tòa Đại Sứ Mỹ đến gặp được nói tiếng Việt hai Cha con ông mừng quá kể hết câu chuyện vượt biên và đám người trên Hoang đảo

Không ai tin nói hai Cha con ông bị ảo giác, cuối cùng Bà Lộc năn nỉ Chính quyền Indonesia tìm thì họ mang đến tấm Hải đồ bằng cái bàn biểu hai Cha con ông Ba chỉ hòn đảo, Cha con ông nhìn vô như đám rừng không biết mô mà lần đành quệt nước mắt nói

-Tui có biết nơi mô mà chỉ tui nói thiệt còn 15 người nữa Cô ơi nói họ đi tìm

-Trời chú ơi Indonesia có tới 8000 cái Đảo, biểu họ đi tìm khó à nghe

Nghe xong hai Cha con ông Ba thiếu não đứng lên về góc phòng

Lúc này Trời vừa hừng sáng nơi Hoang đảo một ông dân Indonesia từ một nhóm đảo lớn chạy ghe đến cái đảo hoang tên Pulau lut hái dừa đúng chu kỳ ông đem theo con khi cột dây vào cổ để leo hái dừa vừa tắt máy tắt vào cho con khi leo lên ngọn cây thì Ông nghe tiếng súng của ông Du kích bắn cá ông hoảng hốt bỏ luôn con khi trên ngọn cây dừa chạy xuống chiếc ghe nhỏ với cái máy xăng Kole vọt, ông Du kích nghe tiếng máy ghe ông chạy về hướng Tây thì thấy chiếc ghe chạy phun khói trắng ông bèn bắn một phát để cho biết là có người trên Hoang Đảo, ông Indonesia chạy hơn 2 tiếng Đồng hồ mới đến hòn đảo kế cận tên Sedanao có Cảnh Sát và Chính quyền để thông báo, mấy ông Cảnh Sát Indonesia lúc này trang bị mấy cây súng bắn phát một cỡ cỡ từ thời đệ nhị Thế Chiến dù rằng họ đã có kỹ nghệ Quốc Phòng ngon lành

Ông Cảnh Sát nói

-Apakah engkau berkata benar? Mà nói thật không ?

Ông già gật đầu, thì ông mới dùng máy liên lạc tầm xa thông báo cho đảo kế cận rồi Đảo kế cận mới thông báo cho đảo lớn hơn ông già hái dừa người Indonesia chờ phờ người đối meo đòi đi về thì Cảnh Sát giữ lại không cho về quảng cho một gói mì gói ăn khô không cần nước

-Ê mà bắn gì vậy ?

-Dạ em thấy có người chạy chiếc ghe nhỏ, mình đi về hướng đó xem

-Khệt khệt con khi trên cây dừa thấy người lạ kêu lên nó hái dừa quảng xuống ông Du kích đòi bắn

-Đừng mình có đồ ăn bắn nó không tốt ông Hải Quân can, để xem nó có hung hăng hái dừa quảng mình không? Con khi cứ nhe răng nhát một hồi rồi thôi chườn qua cây dừa khác ngồi nhìn, mấy ông kéo về chờ người Indonesia đến chắc 100% vì họ biết nhóm người lạ có súng trên đảo trong lãnh Hải của họ cứ an tâm

Đang mơ màng trong giấc ngủ thì ông Hải giật mình có ai ngồi trên phía đầu nằm của cô gái Bưu Điện tên Trang định thần nhìn kỹ thì là một con khi nó kêu khệt khệt rồi chạy lên cây dừa, coi đồng hồ gần 5 giờ sáng thì nghe tiếng Tàu dồn dập

Lực lượng Tuần tiểu Duyên Hải Indonesia báo động khi nghe ông già đi hái dừa báo cáo. Đất nước họ Thanh bình không có chiến tranh họ rất ngạc nhiên khi nghe chuyện trên Hoang đảo có tiếng súng của một ông già chất phát, họ phải điều động một Trung Đội TQL đóng quân nơi đảo lớn phối hợp với Hải Quân đến hòn đảo này ngay và ông già cũng được cho ăn uống no nê đi theo đến Pulau lut họ đặt. Ống dòm nhìn về phía đảo có khói bay là đà chứng tỏ có người, trong này ông Hải Quân và ông Hải cũng đặt ống dòm nhìn ra đối đầu nhau tụi Indonesia hoảng như vậy là lính mới có súng và ống dòm

Tàu hú còi tiến vào tiếng hú lanh lảnh của ba chiếc Tàu Hải Quân Indonesia rẽ sóng chạy vào mọi người mừng như Cha chết sống lại bỏ hết chạy ra biển ông Du kích vác súng chạy theo thì ông Hải la

-Bỏ súng xuống mẹ nó xuống tụi nó thấy súng nó quất Đại liên vào chết cả đám

Tiếng loa vang lên trong buổi ban mai nơi Hoang đảo

-Đây là Territory of Indonesia các bạn là người nước nào ? Đi hết ra bờ biển đưa tay lên 15 người đi ra hết trên bờ biển đưa tay lên đầu Ca nô chở TQLC vào họ nhảy xuống chĩa súng AK hét -What is your Nationality ?

Ông Hải và ông Hải Quân cùng nói South Vietnam South Vietnam don't shoot

TQLC Indonesia nghe xong họ mới biết người vượt biên Tị nạn hạ súng xuống liên lạc với 3 chiếc Tàu chiến không vào bờ vì quá cận

-Mấy Anh có bao nhiêu súng?

-Ba cây M16 ,

Và bao nhiêu người

-15 người mười Nam năm Nữ

-Ngồi xuống hết chúng ta nói chuyện trong này ai là lính đứng qua một bên

-Ông Hải Quân, ông Hải cùng ông Sáu đi ra

-Ai cấp bậc lớn nhất ?

Ông Hải đi ra nói -Tôi Ranger Lieutenant mấy người kia Hạ sĩ Quan Sĩ

-Ok tất cả lên Cano ra Tàu,ba chiếc Cano chở hết đám Tị nạn ra Tàu Hải Quân toán lính TQLC lục soát nơi ở của dân Tị nạn không thấy gì khả nghi họ chụp hình rồi rút ra Tàu sau Lên Tàu được cho ăn cơm bốc bằng tay và Cà ri giống Ấn độ,rồi nghỉ ngơi, người Thuyền Trưởng xuống nói chuyện với ông Thượng sĩ Giám lộ Hải Quân rất thân thiện ông Hải Quân khoe đã từng đi Mỹ lãnh Tàu chiến,ông Sĩ quan TQLC thì nói chuyện với Hải,ông Hải kể về lý do vượt biên và chiếc ghe bị biển mất trong đêm bão không biết hai người đó sống chết ra sao?

-Anh an tâm tôi sẽ thông báo tin này cho cấp trên và sẽ cho anh biết khi đến Tanjungpinang một hòn Đảo lớn cách Singapore 10 hải lý có Phi trường và Bệnh viện Sau hai ngày một đêm Tàu Hải Quân đưa nhóm người Việt đến đảo Tanjungpinang, tất cả chia tay ông Hải nhờ ông Sĩ Quan TQLC Indonesia đánh dùm một Điện tín cho Gia đình mình bên Mỹ nội dung bằng tiếng Anh

-Con đến Indonesia bình yên ông Sĩ Quan TQLC Indonesia xin luôn địa chỉ ông Hải gật đầu nói

-Sir cứ liên lạc địa chỉ đó sau khi tôi rời khỏi nơi này nhớ tìm dùm tung tích hai ông VN tên này

-Ok Sir

Gia đình ông Hải nhận được hai cái Điện tín một ở VN một ở Indonesia cách nhau hai tháng thì mừng vô cùng,không ngờ ông còn sống và đã vượt biên thành công rồi đánh Điện lại theo Địa chỉ người gửi viết là một ông Cha người Hòa Lan trên đảo Tanjungpinang

-Mừng con đến Indonesia Vợ mày đã lấy Chồng khác sẽ gửi Man da sau

Nhận cái điện tín từ Mỹ ông Hải không mừng không vui vì ông đã tiên đoán sự việc Mẹ họ tốt hơn những người đàn bà lấy lại kẻ thù của chồng mình khi họ đang trong Trại cải tạo chắc Thúy lấy Mỹ

Trang nhìn Hải thần thờ trong tay cầm cái Điện tín màu vàng Hải đưa cho Trang

-Em đọc đi

Trang không ngờ ông này đã có Vợ bên Mỹ đi trong năm 1975 Trang cũng làm thỉnh

-Anh đã khai trong Hồ sơ em là Vợ thì cứ như vậy đi, chờ khi phái đoàn Di trú Mỹ đến anh khai như vậy em có ý kiến gì không?

Thật ra Trang khi gặp Hải đến Bưu Điện Nha Trang đánh điện tín đi Mỹ cho gia đình Hải nàng chỉ đùa nhưng lại đúng ngay ông này tính vượt biên, nàng xin đi theo mà ông tìm nàng tại cái quán bán Bún bò Huế của nhà nàng, bây giờ phóng lao phải theo lao cứ theo Hải sang Mỹ rồi tính, nàng nhớ lại những đêm ôm nhau trên chiếc ghe vượt biên đầy mùi dầu cặn và trên Hoang Đảo Hải ôm cho nàng đỡ lạnh và đỡ sợ không tấn công dù nàng không phòng thủ.

Bây giờ nơi bình yên nàng mới nhìn kĩ ông cựu Sĩ Quan BĐQ này cao ráo phong trần, nhưng cái chân đi cà nhắc vì bị thương không làm nàng quan tâm .

****

Hai Cha con ông già Ba đang nằm vắt tay lên trán lo cho những người trên đảo hoang trong đó có Vợ mình thì Cảnh sát Indonesia và một ông mặc đồ lính rằn ri cùng thằng nhỏ khoảng 19 tuổi đến tìm

Ông Sĩ Quan Lính Thủy đánh bộ Indonesia dò ra tin hai ông Tị nạn được Tàu Úc vớt trên biển qua Bộ Di trú đang ở Trại này nên cùng thằng Cháu có mẹ Việt Nam vì anh ông làm Tùy viên Quân Sự tại tòa Đại sứ Indonesia trước năm 1975

-Chào Bác; Cháu là Matintit ông nhóc nói tiếng Việt như con kết

-Chúng tôi đã tìm ra 15 người của ghe ông

Nghe vừa xong Cha con ông già Ba mừng vô cùng ,hỏi tíu tít

-Họ đang ở tạm một trại tị nạn tại Tanjungpinang chúng tôi sẽ đi đến đó cuối tuần ông có nhắn gì không?

-À cho tôi gửi vàng cho Vợ tôi và 2 thằng Cháu, nói xong ông lấy cái bị vải đỏ vàng ra trước mặt đưa ba cây vàng nói tên họ xong tặng luôn ông Lính Thủy đánh bộ và thằng nhỏ Thông dịch mỗi người một cây rồi nói vàng này người ta chung cho chuyển đi Cha con tôi và những người đó còn sống sót là mừng

-Ông giữ đi chúng tôi không lấy, hai người Indonesia từ chối nhưng ông già Ba năn nỉ quá họ nhận rồi về đem tin xuống trại cho ông Hải

Bà Vợ ông già Ba và mười lăm người vui vẻ khi biết hai Cha con ông chủ ghe còn sống ông Tàu lựu đạn nói với Vợ ông Ba chủ ghe

-Lụ Mẹ tui xin lỗi pà pa vì nghĩ tầm pây dới Chồng pà tui phải lạy Chờ lạy Phật sám hối mừng quá Ló còn sống là có phước lắm ló

Ông Tàu này nói ra là chửi thề nên Ông Sáu ngửa tai chửi lại

-Lụ Mẹ cái ông Xi thẩu sao chửi lụ Mẹ với Dì tui

-Cái lụ Mẹ sao Nị lụ Mẹ tao, ông Tàu nhào vào đánh ông Sáu cả nhóm can hai ông

Ông Hải và ông lính Thủy đánh bộ kéo nhau ra cầu Tàu nói chuyện để ông nhóc ở lại Thông dịch cho nhân viên Di trú Indonesia sau khi đã phỏng vấn ông Hải và Trang đầu tiên

-Sir muốn gọi qua Mỹ nói chuyện với Gia đình không ?

-Why not Sir thanks

-OK theo tôi ra Bộ chỉ huy Hải Quân nơi đây nhờ bạn tôi nối đường dây qua Guam cho Sir nói chuyện, đất nước Thanh bình ông Quan hai lính thủy đánh bộ của Indonesia rất có quyền bạn ông là Trưởng căn cứ này

Vào căn cứ ông Sĩ quan TQLC Indonesia giới thiệu Hải với bạn bè họ rất vui vẻ chào đón hải và nối đường dây viễn liên qua Guam từ Guam nối vô nội địa Mỹ sau 1 phút

-OK Sir is connected Sir nói chuyện đi

Cầm ống nghe bên kia Đại dương Bà Mẹ hỏi Ai đó ?

-Con Hải đây ;rồi bật khóc bên kia đầu dây Ba mẹ Hải và đưa em Gái cũng khóc.

Nói vài câu chuyện không đầu không đuôi Hải chực nhớ vụn giấy tờ

-Mẹ nói Thúy làm thủ tục Ly dị gửi giấy cho Bộ Di trú Mỹ số hồ sơ Tị nạn của con nè ghi đi nhớ làm gấp hồ sơ bảo lãnh thêm tên này vô là Vợ con

-Trời đất Vợ đâu có sẵn vậy con?

-Lính mà Má không nói nhiều được con viết thư kể hết cho Má nghe Vợ con nó lấy Mỹ hả Má ?

-Không nó lấy ông Bác sĩ đỡ đẻ nó lúc di tản mà biết mà;

-Hải à lên một tiếng rồi bye sau khi nói chuyện thêm với Ba và em Gái em Rể đã đi làm không nói chuyện được

Gát ống nghe rồi cảm ơn mấy ông Hải Quân Indonesia

-Sao nói ít vậy Sir

-Ok đủ rồi

Ông Sĩ quan TQLC và hai ông Hải Quân bản xứ kéo ông ra cái quán ngay khách sạn Tanjungpinang chơi rượu Pháp

-Ông Ba cho tôi một cây vàng,vàng VN tốt thiệt hôm nay tôi đãi ông đến bến bờ Tự Do nhé

Hải ngạc nhiên không ngờ ông già Ba rộng rãi,sau khi rượu ngà ngà kéo nhau xuống khu Phố đèn đỏ nằm sâu trong khu rừng cây cao su cho ông Hải xả xui, hên đâu không thấy ông bị bể bô sau đó vài ngày ông lên đi gặp ông bác sĩ Nguyễn tị nạn nhưng mượn nhà ở riêng ngoài Phố không ở trong Trại vì thân chủ người Indonesia rất nhiều ông này không biết có phải Bác sĩ hay không Trời biết nhưng ông ta có môn Châm cứu mát tay,sau vài mũi Penicillin thẳng nhỏ khô hết chảy mũi Hải sợ quá xin làm Xét Nghiệm coi có Giang mai không

-Ông lên Bệnh viện đi,nơi này tui không làm được

Ông Bác sĩ tên Các chẳng viết được Tên bệnh Giang mai tiếng Anh vì ông không biết Ông Hải bây giờ mới biết Vợ ông là Y tá làm tại Bệnh viện 71 Quân Y Mỹ ở Pleiku mọi Tên thuốc men do Bà hướng dẫn ông Chồng lang y Châm cứu qua đây phong luôn chức Bác sĩ luôn cho tiện

Ông Sáu và ông Hải Quân Giám lộ có vàng rủng rỉnh,lên đời nhưng không quên ông Thầy chi tiền cho ông Hải chích thuốc khi biết ông Thầy mình đánh trận nơi rừng cao su với nữ Du kích Sukarno bị dính Lậu

-Mày đừng bô bô cái miệng nghe Sáu.Trang biết được không tốt,mấy hôm nay anh nói bị đau bìu dái nên không xào nấu gì cả mẹ say xỉn bậy quá tụi Sĩ quan Indonesia cũng quậy hết cỡ Thợ Mộc luôn.

-Chuyện Gia đình anh xong rồi Vợ tôi nó sang thuyền khác,mày đi Úc với chú Ba buồn thật nhưng thôi đó là quyết định của chú mày Anh không có ý kiến

-À vì Tàu Úc vớt chú Ba nên chú phải đi Úc ,đi Mỹ đâu có diện ưu tiên chỉ lính VNCH mới ưu tiên 3 tui ghét Mỹ bỏ rơi mình nên cùng thằng Hải Quân đi Úc luôn,à tui đọc báo Trắng Đen nói có Lực lượng Chí nguyện đoàn Hải ngoại phục Quốc ông Thầy đọc chưa?

-Có anh có đọc nhưng không biết thật hay giả để hỏi gia đình xem sao?còn có nhóm Tinh Thần NĐD nữa

-Thôi tạm gác qua một bên đi định cư nước thứ ba rồi tính

Ông Tàu lựu đạn lính kiểng Đơn Vị 2 Quản trị Nha Trang, bây giờ lên đời vì nơi này người Tàu khá nhiều họ giàu có dân Indonesia nghèo mạc làm công cho họ có một Phố Tàu sầm uất như Chợ Lớn VN nhưng nhỏ hơn.

Ông nhìn mấy ông cựu Sĩ quan VNCH nói

-Lụ Mẹ hồi chước tui sợ con làn Bà dợ ông Chung tá của tui, sau năm 75 chồng pả đi cải tạo, tui lụ Bà luôn vì Bà không có tiền há tui cho Bà tiền muốn làm gì cũng lượ

Ông Tàu này cứ lụ Mẹ lụ Mẹ cả ngày một ông cựu Nhảy Dù ghét quá đập cho một trận thì ông lên Phố Tàu cầu cứu họ cho đàn em xuống Trại tị nạn tìm ông Nhảy Dù xin tí huyết ông Nhảy Dù phải ra Cồn mắm trốn dưới ghe đánh cá Indonesia mấy ngày luôn

Trại trưởng cũng sợ tụi Găng tơ Tàu tên Trại trưởng này Pilot dỏm đi chung với Bác sĩ Các dỏm và một ông Thầy 5 tên Viên sắp lên chức Cha cũng dỏm luôn. Ông này tối ngày chở một cô gái Tàu tên Lý lệ Hà ngao du khắp nơi dù Bà này đã có Chồng nhưng kẹt lại VN và có đám em Chồng tại Trại này họ coi Thiên hạ như hột tiêu cứ đòi đi Mỹ dù không có diện ưu tiên đến nỗi Cao ủy Tị nạn nói

-Mấy ông đi Tị nạn hay đi Du lịch rồi dìm hồ sơ luôn

Ông Trại Trưởng tên Thụ nói là Đại úy Phi công A37, chân đi chữ bát lùn không đúng Tiêu chuẩn Pilot

không có ai kiểm chứng được, phái đoàn Mỹ quần tơi tả cuối cùng thì khai Sĩ quan An Ninh Phi Trường Biên Hòa nhờ tự xưng lái xe đò A37 mà ông dốt Cô bé dân Cam Ranh đẹp mặn mà nước biển. Cứ mỗi đêm là Cô tự mò qua ông taxi A37 con Bé này tên Hải Đường nhìn một cái là thèm trái Hải Đường bán ở tiệm thuốc Bắc mà mấy trụ chơi Cô Ba rất thích ăn ngọt, con Bé nhìn là biết dâm cặp chân mày đen đậm đôi mắt lừ đừ như mắt trâu, gia đình con Bé này cải Đạo theo Đạo của ông Pilot luôn để được đi Mỹ nhưng cuối cùng Mỹ nó xù không nhận

Ông Hải và ông Sáu một đêm rình ông Tàu lựu má trùm mền đánh cho một trận lếch luôn bà Vợ hoảng quá quỳ lạy, sau trận đòn ông Tàu hết lựu má vì gãy mấy cái răng cửa .

Chính quyền Indonesia phải cho Cảnh Sát lập một cái Trạm gác trước cửa và làm hàng rào bao hết trại Tị nạn như ở Tù dân Tị nạn phản đối với Cao ủy Tị nạn. Cảnh Sát chỉ còn giữ An ninh không trình báo khi đi ra ngoài

Ông Du kích em bà con ông Hải bị dân cầu Xóm Bống nhận diện lên tố với ông Trưởng Trại Tài xế lái xe Ba gác A37 dỏm, ông ta triệu tập hết mấy Quan lính đem ông Du kích ra truy tố ông Hải đứng ra bênh vực

-Nó chỉ là Tự vệ khu Phố chưa hại ai dân Xóm Bống ông nào có bằng chứng em tôi bắt nạt hay giết ai đó ra đây làm Nhân chứng

Không một ai ra làm Nhân chứng thì ra ông Tàu lụ Mẹ bị ăn đòn nghi ông Hải nên xúi dân Xóm Bống tố cho bỏ ghét mấy ông Quan VNCH tỉnh hồn sau vụ Cải tạo sang đây bắt đầu nhiều ông ăn hiếp Đờng Bào, một lời nói của mấy ông có thể làm người bị chụp mũ Việt cộng ở mút mùa nơi trại Tị nạn, tự động Thăng cấp, chim chuột với Vợ người ta, cho nên nhóm ông Hải không thích. Mẹ một Quân Đội có hạng người này không bỏ chạy sao được

****

Thúy đi làm về nàng đã mang thai đến tháng thứ 6, Khôi vẫn đang cặm cụi học để thi lấy bằng qua xong cái ải này mọi việc trôi chảy, thì nhận được thư của Ba mẹ Hải nhắc đến giấy Ly hôn nàng ra Văn phòng Luật sư làm ngay, vì không tranh chấp Tài sản và con cái ra Tòa là xong, rồi gửi cho Ba mẹ Hải.

Nàng biết tin Hải còn sống và đã đến Trại Tị nạn lòng nàng chai đá không chút cảm xúc nàng đang có Hạnh phúc với Chồng mới tuy chưa làm Hôn thú nhưng sắp có con mọi việc ổn định hơi chật vật một chút vì Khôi đi làm Part Time dành thời để học ôn thi. Khôi cố gắng để đứng lên trong một môi trường mới xin một suất nội trú của một Bệnh viện gần Cali không dễ đang chờ kết quả, nhưng đỡ là lúc này Bác sĩ VN không nhiều cửa cũng còn rộng mở nếu có chí .

Thúy về Khôi sửa soạn thức ăn cho Vợ, ăn theo lối Mỹ rẻ hơn thức ăn Việt. Thúy thì phải có món ăn Việt như Thịt kho và Canh chua nàng thích đồ biển và nước Mắm thiếu nó ăn cơm không ngon

-Gần sanh thôi em xin nghỉ được không? Thằng bé quậy quá nhà thêm một thằng Cu nữa em ráng sanh một Tiểu Đội để anh lập một đội Túc cầu Cha con anh đá banh với nhau

Thúy cười -Em đâu phải cái Xưởng để, mình phải đi làm mua nhà xây dựng cuộc sống nếu lấy lại bằng bác sĩ Anh đi làm cho Bệnh viện hay mở Phòng mạch

-Chắc đi làm cho Bệnh viện tốt hơn, giới Bác sĩ VN cũng tai tiếng nhiều quá đồng tiền làm mờ lương tri con người chắc em đọc báo biết rồi

-Tùy anh miễn sống vui và hạnh phúc thì đủ rồi, Thúy giấu luôn chuyện Chồng cũ của mình sắp sang Mỹ vì thằng con trai nó chỉ biết Khôi là Ba của nó. Thúy muốn cắt đứt quá khứ nàng đổi số Điện thoại và chuyển Địa chỉ sau khi gửi giấy li dị cho Ba Hải coi như xong Khôi cùng họ Nguyễn với Hải nên cần xin giấy khai sinh điền Tên Khôi là Cha cho thằng Tony là xong.

Ông Khôi được một Bệnh viện nhận hai năm nội trú (Foreign Medical Graduates hay FMG) nên Gia đình phải di chuyển về Maryland, chọn về ER (Emergency) rất khổ nhưng đây là cơ hội vì tụi Bác sĩ bản xứ chê ngành này, xong hai năm lấy bằng rồi tính vì Căn bản Khôi học ở VN là phục vụ Chiến Trường cho nên Khôi không ngại làm việc đến 10 tiếng một ngày nơi Phòng Cấp cứu, dọn nhà về Maryland Thúy không báo tin cho bên Nội thằng Tony coi như xong nàng dành dụm được một số tiền để nghỉ Hộ sản với đồng lương 14 dollars Mỹ một giờ của khôi cũng đủ chi dùng cho cuộc sống đây là Năm 1977

*****

Chiều trên bến Tàu Tanjungpinang mặt Trời vẫn còn trên mặt con sông Trang sánh vai cùng Hải lang thang nhìn những con ốc đang tìm mồi dưới đáy sông

-Anh Hải anh có bao giờ nghĩ mình sẽ làm lại một cuộc Cách mạng phục Quốc không?

-Theo Anh không dễ đâu ? Tụi Mỹ đã bán đứng miền Nam ai cũng biết là họ đã sắp sẵn hết rồi bọn Bắc Kỳ chó ngáp phải ruồi thôi chỉ có đám ngu mới không biết chuyện này, đám lãnh đạo của mình họ biết nên cho Gia đình đi trước sang Đài loan rồi

-Nghe nói Anh liên lạc Tổ chức của ông Lê Quốc Túy để trở về?

-Sao em biết?

-Em vô tình nghe Anh Sáu nói với ông Hải Quân. Anh đừng đi, mình sắp có baby em bật chuyện đó hơn hai Tuần nay nắm tay Hải Trang đưa vào bụng

-Hải vui mừng nói -Cám ơn Phật trời

-Anh chưa nghĩ đến suy cho cùng mình làm được gì em cũng phải nhờ Ngoại bang thôi quên đi.

Phái đoàn Mỹ đến Hải đã có Gia đình bảo lãnh nên Hồ sơ nhanh lẹ, chờ ngày khám sức khỏe là xong chỉ chờ chuyến bay mấy ông đi Úc cũng xong. Ông ba Tàu lụ Mạ lúc này bớt chửi thề sau trận đòn ghi danh đi Úc luôn, toàn ghe chỉ có Hải và Trang đi Mỹ rồi ngày

khám sức khỏe tại Bệnh viện Tanjungpinang ai nghi ngờ mình Phổi có vấn đề thì nhờ người khác chụp phim chẳng ai thắc mắc

Hải sợ Phổi mình yếu nên nhờ ông Sáu đi chụp hình Phổi mọi việc xong ngày đi cả nhóm ghe ông Hải Quân cùng Hải lên một chiếc DC 3 của Indonesia Air cũ kĩ bay trong cơn mưa nhẹ,mọi người ai cũng lo không biết nó bay nổi đến Jakarta hay không ?

Chiếc máy bay cuối cùng cũng đến Thủ Đô Jakarta,xe Bus chở về một nơi hẻo lánh đi ngang một núi rác khổng lồ mùi hôi bay vào xe làm nhiều người nôn mửa ông Tàu lựu đạn đi lại đưa chai dầu Nhị thiên đường cho ông Hải nói

-Lụ Mẹ thúí quá lị bôi dào lổ rún con dợ đi,dầu lầy hay lắm cho lị ló

Chiếc xe Bus dừng hẳn,một con đường đất nhỏ đầy bùn xe không vào được mọi người đi bộ vào 6 cây số nơi tạm trú là một Trại Dưỡng lão,đã có một số người Việt chờ đi Mỹ đang ở, toàn là mấy bố Danh ca và vài ông cựu lính Liên đoàn 81 không biết làm sao có mặt nơi này,gặp lại ông già Ba chủ chiếc ghe ông chạy ra ôm Vợ khóc vui mừng

-Mụ Nội tui tưởng chết rồi cái đêm bị bão ghe đứt neo,bị bão kéo ra khơi hai Cha con tui nhờ Tàu Úc vớt

-Lụ Mẹ tui tưởng ông ôm dằng trốn nên chửi dợ ông quá chời,như dậy là sống dồi mình li Úc lập nghiệp qua ló tui mở một Tiệm bán Hủ tiếu giò cháo quẩy hay làm một Chiếc xe Mì gõ lược lắm,ông Tàu lựu đạn đi lính không lương lúc trước chắc Mẹ ông để ra móc miếng nhiều lần nên ông nói nhiều quá ai cũng ngán đã bị đánh rồi mà cứ lụ Mẹ hoài

-Sao ông cứ lụ Mẹ quài dậy Cha Nội ông Sáu nói.

-Thông cảm li cái miệng mình ló quen dồi lụ Má mình không bỏ lược như lị dậy lị cũng lụ Mẹ mà chuyện bình thường mà tại gì xóm tui ở ló tụi ló cứ lụ Mẹ nên tui nhiễm luôn há Chợ Lầm Nha Trang dân chợ búa nhiều nên tui chửi thề dồi quen luôn.Qua Úc nói tiếng Anh tui bỏ luôn khỏi nói tiếng Diệt tiếng Tàu gì hết lụ Má

Hải nói -Ông học tiếng Anh khá rồi bây giờ ông nói vài câu đi như -Anh khỏe không ?

-Để mà lụ Má how are you ?

-Tiếng Anh đâu có lụ Má Cha Nội,ông Sáu nói

Ông Tàu này Tên Bành Long Thọ , không ai gọi tên cứ gọi ông Tàu lụ Má rồi chết Tên luôn Chia ra từng toán để nhận cơm Nhà bếp ông Trưởng trại là ông Cha tên Bằng người Hồ Nai cho Vợ chồng ông Hải và ông Tàu lụ Má một nhóm đến giờ ăn là lên Nhà bếp nhận cơm về ăn chung,tắm rửa thì có Giếng sau nhà bơm bằng tay chẳng có Phòng Tắm cứ tắm lộ thiên Đàn bà thì tắm về đêm ông Tàu lụ Má đề nghị với ông Hải

-Tui gác một lêm cho dợ ông và vợ tui tắm,ông gác một lêm mình thay phiên khỏi mệt

-Trời Mẹ chơi dầy đâu được Cha

-Chời tối mà có thấy gì lâu len thui,mà tui thấy mấy thằng Biệt kích nó dinh đó lụ Mẹ con dợ tui nó sợ

-Thôi Vợ ông lo Vợ tui tui lo,còn không hai bà tắm chung mình gác chung ông chịu không ?

-Tui muốn ngủ sớm ông gác li không sao ông nhìn đâu thấy gì ban lêm mà Hai người đàn Bà tắm bên một cái Giếng Trời có Trăng Hải ngồi gác cách đó không xa, mấy bóng người loáng thoáng Hải tăng hăng thì họ biến mất .

Tối đến cùng căng mừng ngủ ông Tàu lụ Má cứ uống Sâm lò mò bà Vợ cả đêm,Bà không cho vì ông Hải và Trang còn thức ông Tàu bực mình nói

-Lụ một cái cũng không lược cuối cùng bà Vợ cũng cho ông Tàu lụ Má như con gà leo lên đánh hùng hục 5 Phút sau ông ngã ngựa ngủ lẩn quay quáy như heo

Chuyến bay đi Mỹ chỉ có vợ chồng Hải và mấy ông ông Biệt kích Dù và ông Cha một số Giáo dân họ ra đi từ Bà Rịa được Tàu Mỹ vớt cho lên Jakarta Hải không thân với họ giữ khoảng cách, dừng nhiều chặng đổi Phi cơ đến Texas xuống Phi Trường đã trưa. Gia đình Cha mẹ Vợ chồng em Gái đã có mặt ra đón mừng vui hội ngộ về căn nhà chật hẹp ba phòng ngủ Vợ chồng Hải ngụ tại căn phòng trước đây của Mẹ con Thúy ở vài vật dụng của Thúy còn sót lại Trang nhìn Hải

-Em cứ quăng hết đi

Nghỉ ngơi vài tuần Trang đi học tiếng Anh gần nơi một nhà Thờ cũng có nhiều người Việt, bụng càng lớn Bà già Hải nói chắc con Gái,ông Già thì buồn vì Vợ cũ của Hải đem thằng Cháu Nội đi mất nên hy vọng Trang sinh con Trai

-Trai Gái gì cũng được nhà có tiếng trẻ con là vui rồi,ai cũng đi làm tui và ông lủi thủi buồn quá, tiếng Anh tiếng u không biết,nghe bà Vợ nói ông già Hải cũng đồng ý,một hôm Bà già đi ra một cái shop nhỏ mua dầu ăn về thì gặp đám da Đen chọc

- Chinese dirty batard go back to your Country thì Bà cũng hiểu đứng lại nói

-Me no English but fuck you cả bọn da Đen cười òa

Hải vốn liếng tiếng Anh khá nên theo ông em Rể Hải Quân vào làm chung một hãng sửa chữa Tàu,cạo sét hàn vá tối ngày bụi bặm dơ dáy,nên Hải ghi danh đi học khóa buôn bán Bất động sản 6 tháng về ban đêm ở một cái Trường gần đó

Trang sinh ra một đứa Bé Gái dễ thương đặt tên Linda,nhà có con nít ông Bà Già Hải vui vẻ bận rộn vì em Gái của ông Hải lấy nhau mấy năm mà chưa có con ông em Rể chán nản cứ nhậu cuối tuần làm gia đình mất vui,một hôm ông cựu Sĩ Quan Hải Quân nhậu say về nói

-Em không có con thì để anh đi nhảy nọc kiếm thằng Cu,còn không thì chia tay

Bà Vợ chạy vào phòng khóc Hải thấy không ổn nên hai Vợ chồng tìm cách dọn ra ngoài thì ông Bà già đòi đi theo .

Bà Già tìm thuốc Bắc nơi các shop người Tàu cho con Gái uống sau khi ông thầy Tàu bắt mạch nói chỉ cần bồi bổ chục thang là có kết quả vì kinh nguyệt không đều nên không có con, không ai tin lắm nhưng có bệnh thì vái tứ phương,vài tháng sau em gái ông Hải có tin vui và ông chồng Hải Quân em Rể cũng bớt đay nghiến Vợ

-Anh tính vậy em thấy sao? Ông Hải học xong lấy bằng mua bán Địa ốc nên nói với Trang

-Mình dời về California sống đông người Việt mở một Văn phòng buôn bán cho mượn Nhà cửa Anh nghĩ sống được

-Tùy Anh con cũng đã lớn Cha mẹ Anh đi hay không tùy ông Bà sống chung đặng em thấy khó thở quá mình chỉ có một không gian là cái phòng nhỏ lúc cuối tuần phiền quá

-Cuối tháng Anh đi về đó dò đường rồi tính

Ông Hải quên luôn thằng con Trai,mà có nhớ cũng biết đâu mà tìm Thúy đã thay Tên lấy tên Mỹ xóa mọi vết tích Hải có thử dò la đăng báo Nhắn tin nhưng một năm trôi qua không ai Điện thoại đành chịu

*****

Thúy sinh thêm một đứa con Trai đã lớn bộn thằng Tony vào lớp Mẫu giáo Khôi xong hai năm Nội trú về lại California mở Phòng mạch kiếm tiền,đi làm Bệnh viện rất mệt nhiều giờ và trách nhiệm,mở Phòng mạch nhàn hạ Thúy làm Thơ ký là xong cuối tuần khỏi trực đàn đúm với mấy đàn anh tìm cách làm giàu bằng Bảo hiểm Y Tế lương tâm vớt qua một bên, Khóa 21 Quân Y ra Trường cuối năm 1974 qua Mỹ có mấy ông gặp nhau ôn lại dĩ vãng,tổ chức tiệc tùng họp Khóa được vài lần rồi tan hàng,ông Khôi mất tay nên

nhiều thân chủ ông chịu chơi cho toa thuốc mạnh bệnh nhân mau hết bệnh, rảnh rồi ông viết lách lăng nhăng cho mấy tờ Báo Việt, bệnh nhân phái Nữ trẻ rất nhiều cứ ỡng ẹo mời chài ông Bác sĩ khiến Thúy nóng mặt, cứ đà này ông Chồng mình không biết có chung thủy không Bà Bích Ngọc xúi Thúy sửa lại nhan sắc,, như nâng thêm sọng mũi, làm đồng tiền giả, độn vú, nhưng Khôi nói

-Anh thích người đàn Bà đẹp tự nhiên, đơn giản vậy thôi anh bằng lòng với những gì mình đang có .

-Nhiều cô Gái trẻ đang mời chài Anh em lo quá

-Em cứ từ chối thân chủ nào có ý định mời chài, đừng suy nghĩ vẩn vơ đầu đầu ok love Nhưng khi Đàn bà giăng lưới nhện thì khó thoát, một hôm con Bé canh me Thúy đi rước con nó chực sẵn nơi đầu đường Thúy vừa lái xe ra khỏi Car park là nó vào ngay

-Chào Bác sĩ em muốn khám bệnh

-Ông Khôi nhượng đôi kính cận nhìn hỏi

-Cô có Hồ sơ chưa?

-Dạ có nói xong nó đứng sát vào Khôi mùi nước hoa thơm dịu làm ông choáng váng

-Em bị đau cái bụng nè, đau cả tuần nay em đau lắm bác sĩ khám xem em bị bệnh gì em lo quá

-Thôi Cô vào đây, bên ngoài người ta nhìn vào kìa

Vừa vào phòng là con Bé vạch áo ra nói

-Nó đau chỗ này nè Anh khám đi ui đau quá

Anh hùng ngã ngựa, ông Khôi khám tổng quát luôn bên dưới, nhưng chưa dám đưa khẩu súng nước ra . Bên Mỹ Bác sĩ mà liên hệ tình dục với bệnh nhân là tàn đời ông đủ tỉnh táo để nhận ra sự việc, ông như người đi trên mây Thúy về lại Phòng mạch thấy Chồng mình khác thường bèn hỏi

-Có con Bé tên Linh vừa đến khám bệnh lúc em vừa mới đi khỏi Hồ sơ trong tủ, nó đau bụng lúc có tháng vậy thôi

-Trời nó canh mình vừa vắng là nhào vô ngay, nhưng Thúy làm tinh tương kế tựu kế bắt tại trận mới được về nhà Khôi như vừa uống một ly rượu nho khi nhớ đến cái đụng chạm thân thể một đứa con Gái mới lớn ông chột nuốt nước miếng, ông bị ám ảnh cả đêm luôn Thúy nằm bên Chồng, nàng biết những gì xảy ra trong đầu Khôi, nàng bắt đầu để ý và nhử cho con mời vào bữa. Sáng thứ Sáu tuần sau nàng gọi phone nhờ Cô giáo người Việt trông giúp đứa bé khoảng 15 phút sau giờ tan học, nàng ra xe chạy đậu nơi góc đường thì con Bé tên Linh xuất hiện đi vào phòng mạch giờ này vắng bệnh nhân, đợi khoảng 5 phút nàng nhẹ nhàng lấy chìa khóa mở cửa đi vào như con mèo bên trong tiếng con Bé

-Bác sĩ em còn đau bụng thuốc hết rồi hôm nay Bác sĩ khám như bữa trước nhé em đau ui đau quá

-Ừ ừ mà cô đau làm sao?

-Em cởi đồ nhé khám toàn thân nhé, À sao Bác sĩ không đo nhiệt kế

-Cô đâu nóng sốt đâu mà đo nhiệt kế !

-Thì nhiệt kế đó em muốn muốn đo đo nhiệt kế của Bác sĩ sĩ đó đó

Thúy hết chịu được nàng đẩy cửa bước vào nói

-Nhiệt kế đó của Chị em ơi; đo mình chị thôi, để chị ra Toys shop mua cho Em nhiệt kế khác.

Cả hai mất hồn ông Khôi lúng túng như gà mắc đẻ, con bé chụp vội đồ mặc vào . Thúy nói

-Xin lỗi em bỏ quên đồ nên trở lại lấy, thôi anh tiếp tục đi khám cho kỹ nhé , em đi rước con

Thúy ra xe ngồi.

-Thôi Cô về đi kiểu này Gia đình tôi tan nát

-Sợ gì Bác sĩ Em trẻ đẹp lấy em đi em sanh cho Anh một bầy con Bà Thúy già rồi em mới 20 lấy em Anh trẻ lại như 18

Ông Khôi đóng cửa phòng mạch sớm ra về, nhà vắng hoe Thúy và hai đứa nhỏ chưa về ông gọi vào nhà Trẻ thì thằng thứ hai Thúy đã rước như vậy Thúy trở về lại Phòng mạch gọi về Phòng mạch không ai bắt máy

Thúy rước xong hai đứa con chạy đến một shopping gần nhà mua Kentucky cho con nàng không muốn về nhà, sự việc xảy ra làm nàng như rơi vào khoảng không. Tâm trạng chơi vơi, tức tối nhưng suy nghĩ lại Chồng mình đâu có lỗi nên về nhà

-Em làm anh lo,sao không về nhà ?

-Buồn đưa con đi shopping một chút cho khuây khỏa

-Bỏ chuyện vừa rồi đi em Anh rút Hồ sơ nó rồi cấm cửa luôn không nhận nó nữa

Câu chuyện không đơn giản Linh phone cho ông Khôi nói ông ta xâm phạm tình dục khi khám bệnh, khai đầu đầu mà đòi khám chim nữ bệnh nhân,ông Khôi lật đật moi Tủng rác tìm lại Hồ sơ con Bé may mà vẫn nằm trong đó

Nó năn nỉ vừa hăm dọa vừa xin làm Bé, không đáp ứng nó sẽ thưa ra Tòa còn dọa chết tại ngay Phòng mạch của ông cho ông biết tình yêu của nó đối với ông, lời hăm dọa đã tự động ghi âm khi Khôi nói chuyện Thúy đã cho cài hệ thống này

Không còn cách nào khác phải báo cho Cảnh sát để họ làm việc

-Thôi dẹp phòng mạch Anh xin việc làm tại Bệnh viện cho đỡ đau đầu,

-Để chờ kết quả của Cảnh Sát xem sao?

****

Một hôm ông Sáu và ông Hải Quân giám lộ đi lang thang trong Chợ trời Midway Melbourne nước Úc thì gặp ông Tàu lụ Má. Cậu vợ của ông Sáu đang bán Bắp luộc gặp người chung ghe ông mừng quá

-Lụ Má lâu rồi không gặp ăn Bắp li khỏi chả tiền, hai ông làm ở lâu? Tui làm hãng Toyota cả ngày lụ Má chạy theo chiếc xe bây giờ tui ốm rồi,bán Bắp cuối tuần kiếm thêm

-Tui tui làm bên hãng Ford

-Thằng Chú ông, ông Ba ló phê không? Cho tui gửi lời thăm ló,con dợ tui nó lấy chai dôi nó bỏ tui một mình á lụ Má ló

-Trời hồi nào vậy?

-Lâu rồi hồi mới lến ló,nó mê thằng Tàu ở Chinatown,tui dẫn nó đi ăn dấm xà thằng ló nó dấm xà luôn con dợ tui luôn há bữa bảo hai ông đi quánh dùm tui,chết ló tui ở Tù cho bảo lảm luôn há

-Tội nghiệp dù sao cũng dân Nha Trang mình,tui mình tìm thằng Chệt này tấn một trận ,máu du côn nổi lên hai Cha cựu lính nói

-Ông Tàu lụ Má biết nhà nó không?

-Không nhưng biết chỗ ló làm,mình canh giờ ló da là chơi luôn đi

-Ok ông muốn lúc nào ?

-Hôm nay li thứ bảy nó da 12 giờ lêm chùm mền đánh bỏ mẹ luôn như nị lánh tui bên Chại Tị nạn ló

-Sao ông biết tui tui đánh ông ?

-Con dợ tui nó thấy cái mặt của ông Sáu mà

11 giờ tối ông Tàu chở hai ông lựu đạn xuống canh me thằng Tàu giết vợ ông Tàu lụ Má,

Ông Tàu hết giờ làm xong ra bãi đậu xe hát líu lo thì bị chụp vào đầu cái áo lạnh nhà binh,ba ông nhào vào đánh cho một trận như tử nằm bẹp luôn không la nổi vì ông Sáu có nghề bóp họng,sau trận đòn ông Tàu cướp Vợ biến luôn không đi làm coi như thù đã trả xong ông Tàu lụ Má khóc mùi mẫn vì nhớ Vợ, dẫn ông ông Cháu Rể và ông Hải Quân lụ đạn về nhà bao chầu nhậu say bí tỉ

-Thôi lị đừng có buồn tìm dợ khác li trong Hotel bây giờ Tàu Chợ lớn qua nhiều lắm ông Hải Quân an ủi ông Tàu lụ Má

-À ông Hải li Mỹ có diết thơ cho hai ông không?

-Lâu rồi không biết tin tức gì hết

-A lụ Má bạc như dôi há ông Tàu chửi ông Hải

-Ông Sáu con Cháu tui nó sống với ông lâu rồi sau không có con hay ông liệt đòi ông phải gọi tui bằng Cậu ló nghe chưa Sáu

Ông Sáu cũng muốn có con lắm chớ nhưng gần năm rồi đêm nào ông cũng bắn lia chia nhưng chắc chưa trúng mục tiêu,nghe ông cậu Vợ mình nói đêm ra suy nghĩ,thì ông Hải Quân nói

-Mẹ mày ráng mà giữ con Vợ ,cho nó đi học lại thằng khác nó dề mất như ông Tàu lụ Má thì khổ,tao đang cặp Bà giá 3 đưa con cho khỏi 5 thằng bóp cổ một thằng

-Là sao Anh tui không hiểu

-BĐQ mà thơ ngây quá thì chơi Chị 5 đó hồi xưa đến giờ chưa thử hả Sáu ?

-Lúc ở trong Quân Trường có bóp cổ vì thấy con nữ Ca sĩ nó nháy bốc quá tui chơi chị 5 sáng ra đi Sân bắn số 6 xa quá muốn rụng giò luôn ông Đại đội Trưởng khóa sinh phải chờ tui ông chửi

-Đêm qua mày làm gì mà sao đi chậm dậy ?

-Dạ Thiếu quý lính mà vã quá lâu lắm thiếu bóng cái nòn

-Tao cho mày hít đất bây giờ nói nhảm không hề

Rồi ông Sáu cũng mất luôn con vợ người Tàu Chợ Lớn khi gia đình Vợ bên VN viết Thơ qua chửi con Gái tại sao lấy người Việt ông Sáu lén lấy lá Thơ vô hãng Ford nhờ mấy ông Tàu Việt làm chung dịch ra

Ông Sáu dùng viết đánh dấu dưới chữ nào Gia đình Vợ viết bằng chữ Hán chửi mình ông đem về gọi Vợ ra nói rồi đánh cho một bạt tai,coi như xong bà Vợ khóc bù lu bù loa chạy đến Đồn Cảnh Sát Úc gần đó báo, ông Sáu bị đưa ra Tòa tội hành hung Phụ Nữ xứ Nữ Hoàng Đàn bà lên ngôi mà ông Sáu trong lúc nóng giận quên mất. Hội bảo vệ Phụ Nữ đem bà Vợ đi mất sau khi về nhà lấy hết đồ đạc

Ông Tàu lụ Má chửi ông Sáu

-Mày ngu pỏ mẹ,sao lánh nó làm chi bây giờ biết lâu mà tìm chắc nó lấy Úc rồi,thôi nhậu lỵ hai ông cùng cảnh ngộ mất Vợ say bí tỉ giữa mùa Đông buốt giá của xứ Downunder .

Cô gái Tàu tên Bành Tiểu Lan Vợ ông Sáu tàng hình luôn, bà theo ông Tây học chung lớp xây tổ ấm. Ông Sáu nằm đêm vắt tay lên trán nhớ nhà nhưng nhớ nhà thì ít nhớ đít Vợ thì nhiều, Bà Lan mê thằng Tây Di dân nó chơi Bà phát nào phát nấy đáng bát gạo mà ông Sáu không mần được cho nên Bà mê chết luôn quên hết lối về.

****

Ông Hải dọn về Cali làm ăn khấm khá Trang để thêm cho ông một thằng Cu ông vui quá đời không có gì hơn ông quên mất người vợ cũ và thằng con Trai mà ông Bà già cứ nhắc hoài, ông tính làm một chuyến sang xứ Úc thăm ông Sáu tà lợt và ông Hải Quân cùng gia đình ông Ba chủ ghe nhưng công việc bận rộn chưa đi được thì ông Già mất Vợ chổng con

cái phải về Texas chịu tang lúc này ông em Rể đã có con nên bớt nhậ nhệ không hành hạ Tinh thần em Gái mình nữa ông Hải an tâm để Mẹ già ở với em Gái tốt hơn ở với nàng Dâu vì mẹ Chồng nàng Dâu có bao giờ ưa nhau dù rằng Trang không đến nổi tệ với Mẹ của ông, Bà già thì thỉnh thoảng cứ hỏi Hải thằng con Trai lớn với Thúy

Trang không muốn Mẹ Chồng cứ nói chuyện này nàng muốn bảo vệ cái Gia đình hiện có, hiềm kích bắt đầu nhen nhúm cả hai đều có cái lý riêng của họ

-Con phải cố gắng tìm nơi xứ này chuyện gì cũng có thể xảy ra Anh em nó phải biết nhau Bà già cứ lải nhải hoài còn Trang thì không thích Hải đi tìm vì lòng ích kỷ, sự ích kỷ dẫn đến hệ lụy sau này không ai lường được ...

Vài tháng sau kể từ khi câu chuyện lung củng nơi Phòng mạch đã yên, con bé Linh có triệu chứng bệnh Tâm thần nhẹ thừa kiện đã giải quyết xong, Khôi cứ đếm tiền lai rai Ông Dr không dám ngọ nguậy những Nữ thân chủ nhỏ tuổi nhưng có võ, về sau những mảnh lời và khe hở trong Bảo hiểm sức khỏe được lợi dụng tối đa do các Dr Mít tị nạn họ giàu nhanh chóng.

Khôi tay chưa nhúng chàm các đàn Anh có người đã vắc chiếu ra Tòa Báo chí bắt đầu tung tin thật nhục nhã Tinh hoa của người Việt Tị nạn đã làm nhục Cộng đồng người Việt

Khôi nói -May là Anh không làm chuyện như nhớp này ,

Thúy đồng ý cái gì cũng có cái Quả của nó, con cái bạn bè nhìn mấy người đó không biết sao hả Anh?

-Họ chai mặt rồi, đồng tiền để ăn quá nhưng họ không biết nơi này là Mỹ chứ không phải VNCH ngày xưa, bên Úc cũng vậy Bà con họ hàng cứ đưa Medicare ra rẹt các ông đó giàu nhanh chóng, thôi mình ráng giữ thân mình .

Ông Tubip Tô Phạm Liệu Nhảy Dù chán nên đi về Kansas -Colorado một nơi thật xa làm trong một Bệnh viện nhỏ để giữ khí tiết của kẻ sĩ. Khôi có lần nhậ với ông, ông ngâm Thơ rất tếu

Chồng Chì giàu Chì đeo vàng đeo ngọc

Chồng em nghèo em nắm chặt con Ku

Một mai bóng xế trắng lu

Ngọc vàng Chì mất mà con Ku em vẫn còn

Đến cuối năm 1980 ông về làm việc cho Bệnh viện Cựu Chiến Binh ở Louisiana Thành Phố Alexandria

-Như Anh Liệu mà hay Thúy nói

-Ông ấy độc thân không vướng bận con cái nên dễ chọn lựa

Năm 1990 mười hai năm sau vợ chồng ông Hải sang Úc chiếc Qantas đáp xuống Phi Trường Melbourne thì thấy đủ bá quan ra đón Gia đình ông Chủ ghe và Sáu tà lợt Ông Hải Quân Giám lộ và có thêm ông Tàu lụ Má, lúc này ông Sáu ta về ta tắm ao ta có Vợ người cùng Quê đã có hai đứa con. Còn ông Tàu lụ Má thì lấy một Bà xẩm người Chợ lớn góa Chồng, ông Giám lộ vẫn bám người Tình 3 con

-Ông Hải giờ phát Tướng he, ông Tàu giờ bớt chửi thề

Ôm mấy Đồng chí cùng vượt biên năm 1977 nước mắt muốn rơi hai đứa con ông Hải và Trang thích nghi với tấm chân tình của dân Down under họ kéo về một căn nhà khang trang ở Kiew của ông Tàu lụ Má ăn nhậ mừng ngày tái ngộ, họ thay phiên nhau đón Gia đình ông Hải về chơi vì là mùa Hè nơi xứ Úc

Nhìn đứa con gái ông Hải xinh đẹp ai cũng muốn làm Sui gia

-Ông Hải tui với ông bắt tay làm Sui , cho nó có tình Đồng hương Nha Trang với nhau li Tui thấy thằng con Chai của tui kết con Gái của Nị lằm lằm he he

Cuối tuần ông Hải muốn đi Queensland để thăm người bạn tên Sáu Cua cùng khóa với ông ở Binh Chủng TQLC đáp chuyến bay sớm nhất buổi sáng Vợ chồng Con cái ông Hải đã có mặt tại xứ nắng ấm, Sáu Cua đã có mặt chờ nơi Phi Trường với thằng con, lúc này Sáu Cua đã an phận không làm Papillon nữa về một khúc sông xây nhà nhưng thỉnh thoảng cũng bắt cua làm mồi nhậu đãi bạn bè

-Lâu lắm mới gặp lại nhau, mà phát tưởng ra Hải à

-Thì sống sót sau cuộc chiến phải gặp nhau chứ tao với mày cùng Tiểu Đội lúc trong Quân Trường, như anh em quên sao được hả Sáu thăm mày vài ngày tao phải về lại Mỹ công việc làm ăn bề bộn lắm

Trăng đã tàn Thu đã hết hai ông bạn Trung niên nằm bên mái hiên kể chuyện những ngày Chinh chiến

Họ đang sống với dĩ vãng, cuộc sống nơi này thật Thanh bình, đàn Bà người Việt ra đường chơi luôn bộ đồ ngủ lái xe 4 wheels chạy bon bon trên đường, nhà nào cũng có hàng rào bao bọc với lóng giềng cây trái giống bên VN, con sông cũng có những cây Bần cây Đước giống Nha Trang

Ông Sáu cua chỉ cần đi ra con sông khoảng nửa tiếng với Hải đem về mấy con cua và tôm sú rất ngon

-Nơi đây cá tôm cua đầy con sông, tao phá luật bắt cua cái đãi vợ chồng mày ăn phê luôn căn nhà rộn tiếng cười của mấy ông lính ngày xưa rượu vào lời ra dàn Karaoke được các ca sĩ nghiệp dư chiếu cố

-Áo nàng vàng Anh về yêu hoa cúc

-Áo nàng xanh anh mến lá sân trường

Tiếng Sáu cua trầm ấm vang lên bên ngoài khúc sông nước đã lớn làm Trang nhớ dòng sông Cái nơi quê mình ở

-Nha Trang ngày về mình tôi trên bãi khuya

-Cát trắng thơm tho lùa vào trong ngón tay. Hải cất tiếng hát như Ca sĩ lành nghề

Trang chợt nhớ Gia đình không tả xiết, nhớ người mẹ tần tảo bên nồi bún bò Huế nuôi cả đàn con nước mắt nàng ứa ra từ bao giờ

Chơi hai ngày với Sáu cua Gia đình Hải trở lại Melbourne để về Mỹ chuyển viễn du sang xứ Kangaroo để lại nhiều kỷ niệm tình bạn và tình người những mái đầu xanh lúc vượt biên ra đi và lạc trên Hoang đảo tóc họ giờ có người đã điểm sương, ông Tàu lụ Má buồn ra mặt

-Chắc tui và mấy người lầy sang năm li Mỹ thăm mấy Nị một chuyến á chuẩn bị li

Nhưng ông Tàu lụ Má bỏ cuộc chơi vì bị stroke ngồi xe lăn mỗi ngày ra trước sân ông thường ngâm nga

-Lừa em dề dưới mưa, chiếc xe lăn dốc dài lừa em dề dưới mưa áo em buồn lừa thừa

Ông rất yêu đất nước Việt Nam, nghe nhạc Tình nhưng ghét Trịnh Công Sơn ông nói với Ông Hải Quân

-Lụ Má ló thằng ló phản chiến há làm lợi cho diệt cộng há

Bây giờ ông ngồi trên chiếc xe lăn hát nhạc Nguyễn Tất nhiên, đôi mắt ông u uẩn nhìn về chân mây. Ông là ai ? người Tàu hay người Việt không cần biết ông chỉ biết mình người Việt Tị nạn trên đất Úc

Hai mươi năm qua đi vợ chồng Hải làm ăn khấm khá con bé Linda trưởng thành và thằng Cu đã lớn

Câu chuyện Thúy đã đi rồi tưởng chừng đã quên nhưng không, khi nghiệp chướng đến lúc đến nó sẽ đến không ai chạy khỏi

Trong một buổi tiệc Sinh Nhật của em bạn mình Tony để ý đến một cô Bé ,có khuôn mặt rất xinh cao ráo,nhưng đôi mắt đó Tony không biết gặp ở đâu? Tony đến làm quen

-Hi tôi là Tony xin hân hạnh biết you

-Hi dạ Em tên Linda hân hạnh biết anh cả hai nói tiếng Anh chêm tiếng Việt loạn xạ con nít Việt nơi xứ này ba rọi là chuyện thường

-Em là bạn của Jessica

À thì ra bạn của Jessica em gái bạn Tony cả hai trúng đài nói chuyện huyền thuyên thì Jessica đi lại

-Mừng cho hai người quen nhau bạn Em nó xinh không ?Anh Tony gặp là mê rồi

-Hi Jessica mới vừa cho biết tên thôi bạn Em đẹp mà Em cũng đẹp nữa

-Thôi anh khen em để lấy lòng hả?tiếng cười hai cô gái hòa nhịp với sự náo nhiệt của buổi tiệc Sinh Nhật Jessica

-11 pm Em phải về vì đây là luật của mẹ em

-Anh đưa Em về được không?

-Dạ cảm ơn anh Ba mẹ Em đến rước

Hải và Trang đến rước con Gái mìn ,đậu xe trước ngôi nhà đẹp hai tầng, phone cho con Gái thì Linda đi ra với một thằng nhóc Hải vừa thấy thằng Boy tim hấn đập mạnh nhưng thằng Boy chỉ đưa con Linda ra đến cửa rồi trở vào nên Hải không nhìn rõ mặt chỉ thoáng qua rồi thôi

-Ai đưa con ra cổng vậy?chàng nào đó cô nương? cho Mẹ biết tên được không.

-Anh đó bạn của Anh Jessica mà Mẹ,chỉ vừa nói chuyện thôi đang học Y khoa năm thứ 4 gì đó

-He he Con biết chọn đối tượng đó con; Được sĩ tìm Bác sĩ đúng ý Mẹ của con

-Chưa có gì mà Ba đang học mà Ba nói nhiều quá

Chuyện mấy đứa nhỏ Hải ít để ý Trang lo mọi việc từ vật chất đến tinh thần cho hai đứa con, Hải chỉ lo kiếm tiền,đôi khi Hải rất tự tin về cuộc sống của Gia Đình mình,lời trời trăn của Bà Mẹ lúc mất Hải quên mất là phải tìm cho ra đứa con Trai đã bị vợ cũ đem đi mất, thật ra họ sống cùng Tiểu bang nhưng khác vùng dễ gì gặp nếu không ở vùng Tiểu Sài gòn Quận Cam. Hải vì công việc làm ăn khách hàng là người Việt rất đông nhưng chưa bao giờ gặp Thúy ở Westminster cách đó không xa

Sau vài lần nói chuyện qua Cell phone Linda và Tony có những lần hẹn hò đi chơi một hôm Linda đòi về nhà Tony theo lời Mẹ dặn phải tìm nguồn gốc của Tony ở đâu Cha Mẹ là ai,Tony đồng ý dẫn Linda về gặp Mẹ mình

Thúy đang tưới mấy khóm hoa trước sân lúc này đã trưa nghe tiếng xe bên Garage thằng Tony với một con Bé tóc đen trong chiếc xe BMW Thể thao đi ra

-Mẹ đây là Linda bạn gái con

-Dạ con chào Cô

Thúy hài lòng vì con Bé nói tiếng Việt rất chuẩn giọng Nam rặc,nhìn kỹ đẹp Phúc hậu không son phấn còn tánh tình như thế nào hạ hồi phân giải .

Thúy không hỏi nhiều với Linda chỉ hỏi ông con là ra để tụi nó tự nhiên nàng tiếp tục tưới hoa sau khi nói

-Mẹ có nấu Phở hai đứa vào ăn đi

-Nghe Phở và bún bò Huế là con khoái cảm ơn Cô, Linda nháy chân sáo vào nhà nó tự nhiên như Tây mà tụi nó là Tây còn gì phải nói Thúy nghĩ thầm nàng cười một mình may là thằng Boy không dẫn về một con Mỹ hay Mẽ

Ăn Phở xong Linda rửa dọn sạch sẽ, rút lên phòng với thằng Boy. Thúy vào nhà việc đầu tiên là nhìn vào cái bếp sạch sẽ ngăn nắp nàng rất hài lòng con Bes được dạy dỗ chu đáo. Sau vài lần điều tra Thúy biết con bé Linda đang học Dược năm thứ 2 và Gia đình làm nghề Địa ốc ở Quận Cam cách nàng 25 cây số nữa tiếng lái xe, xong nàng an tâm chưa nói gì hết với Khôi nàng âm thầm đi tìm địa chỉ Văn phòng Nha Trang Địa Ốc, tính cuối Tuần rủ Khôi đi nhưng Khôi đã có hẹn với mấy ông bạn đứ đờn chuyện gì đó nàng không biết.

Đậu xe nơi Car park Thúy đi lang thang dạo shop gần hơn mấy tháng nàng mới lên little Sài gòn đứng trước công ty địa ốc Nha Trang thì nàng muốn quy Hải đang đi ra, người Chồng cũ bằng xương bằng thịt cái chân phải khập khiễng đang đứng nói chuyện với ai đó Thúy chết đứng than,- Hơn hai mươi năm mới thấy Hải

-Chết rồi anh em nó, Anh em nó nàng phone ngay cho Tony thằng bé bạn học không bắt máy bây giờ tính sao đây Trời ơi; không biết tụi nó ăn ở với nhau chưa?

Rối trí Thúy lái xe về Westminster, phải tìm con Bé mới được Thúy dấu Khôi nàng không muốn rắc rối để một mình Thúy đương đầu với oái ăm này nên nói thẳng với con mình hay dấu Trời ơi là Trời; Nàng chực nhớ đến Ba má Hải van xin nàng đừng chia cắt thằng Tony với ông Bà Nội

không còn cách nào khác Thúy phải gặp Hải để nói rõ câu chuyện

Chiều tắt nắng nơi cây phong đầu ngõ chiếc xe BMW Thể thao màu đen chạy vào sân Linda khoát tay Tony vào nhà

Trang tắt TV nàng đứng lên nhìn thẳng Bé và Linda cười

-Con chào Cô

Trang gật đầu- Chào con nhưng nàng bỗng khựng lại đôi mắt sao giống Hải quá nhưng nguồn suy nghĩ vụt tắt người giống người là chuyện thường mình quá nhạy cảm thôi

Còn sớm quá để hỏi thăm về gia thế thằng Bé

Tiếng điện thoại vang Hải bắt máy bên kia đầu dây ngập ngừng rồi bỗng dưng òa khóc

-Em đây Thúy đây;

Hải choáng váng thật hay mơ

-Anh rảnh không em đang ở một Tiệm Cà phê nơi góc đường đến đó có chuyện quan trọng

Hải bỗng bùng lên cơn phẫn nộ nói

-Hơn hai mươi năm Cô đem con tôi trốn ở đâu? mà bây giờ tìm rồi khóc tôi không rảnh để tiếp chuyện với Cô

-Anh bình tĩnh Em muốn nói chuyện về con Gái Anh và thằng Tony con của mình ok

Hải đi bộ đến quán Cà phê người Ý thì Thúy đã ngồi đó bên một ly Cà phê bốc khói

Nàng không đứng lên niềm nở chỉ nói

-Anh ngồi nghe em nói đừng nóng; em đến gặp Anh không phải để nghe những lời phẫn nộ cứ chửi sau khi nghe câu chuyện

-Thằng Tony đang yêu con Linda con Gái của vợ chồng Anh;

Hải chết điếng thì thằng Boy mình thấy trong lúc đón Linda đi Sinh Nhật bạn là con của mình

Thả người ngồi xuống ghế Vũ Trụ như đảo lộn Hải nói

-Chuyện này do Cô mà ra tôi đăng Báo nhấn tin hai năm trời Cô biệt tăm

-Tại sao để ra nông nổi này do sự ích kỷ của Cô

-Thúy nói - Anh cứ đay nghiến em đi ai cũng có lỗi trong vụ này.

-Anh ngăn ngay lập tức nói với Linda sự thật riêng em thì khó vì thằng Tony chỉ biết Khôi là Ba nó, nó đang học Y Khoa năm thứ 4, em sợ nói ra sự thật nó bị shock bỏ học thì khổ. Thôi em về mai sẽ phone cho anh

Hải về sớm để Nhân viên đóng cửa Văn phòng

-Sao hôm nay về sớm vậy Anh ? Trang đi ra ôm Chồng cởi áo vét cho Hải rót nước rồi nhìn Hải khuôn mặt trắng bết mồ hôi lấm tấm

-Linda đâu Em con đâu?

-Con nó đi học, mới dẫn bạn Trai về khoe hồi sáng

-Chết tôi rồi Hải ôm đầu gục xuống Trang hốt hoảng

-Anh anh có sao không?

-Em bình tĩnh nghe anh nói;

Tim Trang muốn ngừng đập khi Hải ngật ngừng nói

-Hai đứa nó là Anh Em cùng Cha khác Mẹ

-Trời ; Trang choáng váng nàng ngồi không vững nói

-Hèn gì thằng Bé đó có đôi mắt giống anh y hệt, chết rồi hồi sáng nay tụi nó ăn ở với nhau trên phòng lúc tụi nó về đây; Trời ơi ;

Hải xây xẩm gục xuống Trang gọi 111 xe Ambulance hú còi vào sân

Trang không dám báo tin cho con sợ hai đứa bị giao động Tinh thần trong lớp học

-Ông nhà chỉ bị sốc chuyện gì đó bây giờ khá rồi Bà có thể đưa ông về nhớ kiểm soát sức khỏe thường máu hơi cao vậy nhé, Dr quay gót Trang đưa Hải về buổi cơm chiều tẻ nhạt nuốt không vô thằng Michael ngạc nhiên ăn vội rồi lên lầu không biết chuyện gì xảy ra trong nhà này nhét vội Earphone nó nghe nhạc không quan tâm

7 pm Linda lái xe vô sân nhà cửa vắng hoe thường thì Ba ra đón bây giờ không có ai dưới phòng khách Linda lo lắng chạy lên phòng Gia đình thấy Mẹ ngồi ngủ gục Ba thì đang nằm im lìm

-Ba Mẹ có sao không Con lo quá ?

-Trang bừng tỉnh nhìn con Gái không dám mở miệng

-À Ba hơi mệt vừa đi Bệnh viện về Hải lên tiếng

-Em làm cơm cho Con ăn rồi mình nói chuyện

Linda không biết chuyện gì, ăn cơm xong đi lên phòng

-Con ngồi xuống nghe Ba mẹ hỏi;

-Con quen Tony con có biết nó là ai không?

-Thì Ảnh là Tony sao Ba hỏi kỳ vậy?

-Hải ngật ngừng nói Tony là Anh của con cùng Cha khác mẹ

-Linda đứng vụt dậy như chạm điện, con Bé không thể tin nơi đôi tai của mình

-Ba nói rõ đi .

-Trang tiếp lời Tony là đứa con thất lạc của Ba con chụp chung hình với ông Bà Nội đó Linda nói - No no no bịt đôi tai chạy lên lầu mọi chuyện đến trong ngõ ngàng .

Hai giờ sáng đèn bên phòng Ba mẹ vẫn còn sáng Linda dậy đi sang phòng nhào đầu vô lòng Mẹ khóc

-Sao chuyện này có thể xảy ra với Gia đình mình hả Ba mẹ? Con phải làm sao?

-Bây giờ Con nên chấm dứt mình dọn xuống San Jose đừng liên lạc với Tony con hãy can đảm coi như là một tai nạn của cuộc đời

-Tại sao Ba không đăng báo tìm Mẹ anh ấy ?

-Ba có đăng Bà ấy chắc có đọc nhưng không liên lạc, khi biết con quen Tony Bà ta mới đi tìm điều tra Gia đình mình nên gặp Ba đơn giản là như vậy, nhưng không ngờ gặp lại Ba

-Mẹ Tony ích kỷ Trang nói thôi! cho dù có chuyện gì xảy ra con nên quên đi mình dọn nhà con chuyển Trường về San Jose

-Chưa chuyển được phải đến cuối năm mà Mẹ ,tạm thời con khóa số phone nhưng Tony sẽ đến Trường tìm con khổ quá, có nên nói lên sự thật không Ba mẹ ?

Hải ôm con Gái nói -Con can đảm lắm bây giờ giờ nên clear hết mình tạm về Căn nhà đang bỏ trống ở tạm vài tuần

Chấm dứt một cuộc tình với người Anh cùng Cha khác Mẹ thật không dễ dàng, Linda rất khổ sở khi nhìn thấy Tony đứng chờ mình tuyệt vọng nơi cổng Trường khi đến nhà tìm Linda thì đã dọn đi tìm Jessica hỏi thăm thì nàng chỉ lắc đầu không biết

Thúy không chịu nổi khi thấy con mình tiều tụy thẳng Bé tánh đa sầu đa cảm giống mình làm sao bây giờ? đem chuyện ra nói với Khôi có nên không?

Thúy phone cho Hải hẹn gặp cả hai Vợ chồng Hải để bàn chuyện

Hải lên tiếng khi gặp Thúy

-Tốt hết mình nên cho Tony biết sự thật hẹn gặp tại một nơi nào đó cuối Tuần

Trang đồng ý giải pháp này

Tony không hiểu tại sao Linda trốn mình và dọn nhà đi nơi khác,một hôm đưa Thẻ Sinh viên Y khoa ra cho người phụ trách Visitors Trường học,tìm Linda đúng giờ Lunch

Linda không kịp phản ứng đành đứng lại nhìn người anh của mình khóc cả hai kéo nhau ra khoảng sân vắng nói chuyện

Không thể dấu được Linda đành nói hết và đưa tấm hình Tony chụp hồi nhỏ với Gia đình ông Bà Nội và Cô dượng

Tony choáng váng vì Mẹ cũng có tấm hình này Bà cất rất kỹ mọi chuyện như một trận động đất xảy ra không thể tin được nói xứ Mỹ này chỉ có thể trong phim truyện mà thôi! nhưng nó đã và đang xảy ra

-Anh nên quên hết đi Tony coi như một giấc mơ hay là một tai nạn. Em mừng khi gặp lại người anh mà Ba lúc nào cũng nhắc đến mình sẽ có cuộc gặp gỡ trong Tuần tới anh nên đến em sẽ cho biết thời gian OK,nên bình tĩnh

****

Lúc này mấy ông Trung niên có tiền rủng mủi,phong trào chơi Tiếp viên Hàng không VN bán dâm đang có tại Úc rồi tràn sang Mỹ

Dr Nường một khuôn mặt rất ư nổi tiếng và một tên chuyên môi giới vụ này những Tiếp viên VN xuống Melbourne ở lại một đêm chuyển ca tại một khách sạn trên Phi Trường dù xuống Phố bán dâm với các Thương gia và Dr nhiều tiền lắm của với giá rất đẹp 1 cây vàng một đêm tên môi giới đưa rước được hưởng sái nhì không tốn tiền

Rồi bên Cali cũng có ông Dr Khôi lúc này giàu có,ông chợt thấy mình hơi ngốc vì lấy người đàn bà một lửa dung nhan đến hồi xuống cấp bạn bè ông đã hưởng mùi Tiếp viên Hàng không VN nhiều con trẻ đẹp ông muốn đổi món thử xem sao một lần thử rồi nhiều lần sa đọa, khi ông biết Thúy đã lén lút gặp Chồng cũ về chuyện thẳng Tony ông phớt lờ không tham dự và cũng không ghen ông cứ để tự nhiên Châu về hiệp Phố.Họ có lên giường cũng không sao

Khôi bây giờ hồi Xuân vung vít để bù lại tháng năm bù đầu vào Phòng mạch Gia sản giờ lên bạc triệu

-Anh cô bé tên Hương Tiếp viên người Nam gọi Khôi

-Anh đưa em cái khăn tắm, Khôi đưa khăn xong ẵm luôn Hương lên giường hì hục trên tấm thân còn vài giọt nước lấm tấm con Bé cuống quýt trần trố chắc cũng Sư phụ trên

giường, con Bé này tâm sự lo vào Tiếp viên nó phải bỏ ra 5 cây vàng và ngủ một đêm với lão Hiến Cục trưởng Hàng không đã mất Trinh và mất vàng phải tìm cách kiếm tiền lương Tiếp viên bèo bọt

-Ba em trước là Nhảy Dù đó anh, Anh bằng tuổi cỡ Ba em,em kêu bằng Ba nhé Dr

-He he Em bây giờ cũng Nhảy Dù chứ bộ em gọi bằng Ba Anh tổn thọ ông Khôi vui miệng nói

-Nhảy gì Anh ?

-Thì nhảy lên giường với Anh nè,

-Mà tụi nó không điều tra lý lịch của em sao?

-Có tiền là xong, anh là CIA tụi nó cũng nhận tuốt tuồn tuột

-Em Nhảy Dù như vậy có chia cho thằng Tiếp viên Trưởng không?

-không chia nó để yên sao anh?

****

Thúy nhìn cái Statement của Credit card gửi về của Khôi lấy làm lạ mua toàn đồ trang sức cho Phụ nữ nhưng nàng chưa điều tra vì bận rộn chuyện thằng Tony đã giải quyết ổn thỏa với Gia đình Hải,nàng chưa muốn đau đầu về chuyện khác nhưng lúc này Khôi hơi lạ thường vắng nhà lấy cớ họp Khóa nhiều khi không về đi ngang qua phòng thằng con Trai thứ nhì tên Paul lúc này có bạn gái dẫn về nhà chúng đang đú đờn nhưng Thúy nghe một mùi hơi khét dường như chúng hút thứ gì đó Thúy hé cửa nhìn vào không thấy gì cả hai đang ôm nhau sau một trận đánh nàng khép cửa xuống nhà dưới làm cơm chiều

Chuyện thằng Tony đã xong, nhưng nó không mặn mà gì với Hải khi biết ông đã có Vợ và có hai đứa con, nó cảm thấy thừa thãi với Gia đình Cha ruột mình nên xin đầu quân vào Hải Quân Mỹ không ai ngăn cản được.

Học viện Hải Quân Mỹ (USNA) nằm tại AnNapolis Tiểu bang Maryland Tony tiếp tục ngành Y khoa phục vụ tại các Đơn vị Hải Quân ký hợp đồng 5 năm sau khi tốt nghiệp. Khôi không ngăn cản vì nằm ngoài tầm tay của mình nó còn có Ba nó đang ở gần đây tại sao mình phải xen vào?

Thúy thì than ngắn thở dài, chuyện Anh em yêu nhau rồi tan vỡ làm Tony rất ghét Mẹ, Sau khi Tony đi Maryland để nhập học chỉ còn lại thằng Boy Paul cũng đã vào Đại học Ngành Kỹ sư Hàng không

Buổi trưa cuối tuần,Paul dẫn bạn gái về nhà chơi không lâu thì con Bé người Việt gốc Tàu chạy ra hốt hoảng

-Help Aunt some thing happened with Paul

-Thúy vội chạy lên phòng thì thằng con Trai lỏa lồ miệng sùi bọt

Thúy sợ con bị Thượng mã Phong nên lấy kim châm vào xương cụt,nhưng không nó bị overdose

Con bé Tàu lấm lét Thúy chợt thấy hai ống Syringe cạn quặng nơi góc phòng nàng bật ngửa tái mét con bé Tàu gọi cấp cứu Thúy gượng dậy chụp phone gọi cho Chồng thì điện thoại off máy .

Lúc này Ông Dr hồi Xuân đang thượng ngựa bà đánh thêm trận cuối với con bé Tiếp viên Hàng Không xinh đẹp vừa xuống Ca ngủ với ông

Tiếng xe Ambulance đến nhà thì thằng Bé gần chết,chích một mũi thuốc trợ Tim Atropin mặt Paul tím ngắt Thúy nhào luôn lên xe ôm con! Con bé Tàu biến dạng lúc nào không biết đến Bệnh viện thằng Boy được cứu sống.

Thúy khóc và trách Khôi thậm tệ khi biết Chồng mình đú đờn với gái. Khôi ngồi bất động, không bào chữa vì Thúy đã có bằng chứng những Condom trong xe và đồ lót của con Bé tên Hương bỏ quên trong cốp xe.

Bây giờ sao đây ? Làm rùm beng lên thì xấu hổ, đành ngậm hột thị cho đỡ bị quê với bạn bè điều quan trọng là cho thằng Paul đi Cai nghiện nó lậm nặng lắm rồi .

Hàng chục tin nhắn của con bé Tiếp viên nói là đã có Thai,nếu Khôi chạy làng nó sẽ tìm đến Phòng mạch

-Chết mẹ rồi,bạn mình đã cảnh giác mấy con nhỏ Tiếp viên Hàng Không Việt Nam rớ vào coi chừng. Có lần nó thủ thỉ với Khôi là nó trốn lại xin Tị nạn Chính trị sống với Khôi và Khôi bảo trợ cho nó Khôi chỉ ậm ừ cho qua phà

Sống đỡ chết đỡ tìm cách đối phó với Hồ ly Tinh Khôi đành phải nói thật với Thúy

-Em không ngờ anh lại đi làm chuyện như thế này? Giờ giải quyết ra sao?

-Đóng Phòng mạch dời đi nơi khác hay thương lượng,tụi này nó ngủ nhiều người bên Úc cũng đã xảy ra chuyện tương tự đây là chiêu trò để em tính.

- Anh cứ hẹn gặp nó tại Khách sạn em sẽ đến nói chuyện

-Em có con bạn bên VN đang làm trong Cục Hàng Không Dân sự để em liên lạc xem sao?

Thúy phone ngay về VN nói chuyện với bạn học lúc nhỏ có Chồng quen với Nguyễn Thành Trung Cục phó Hàng không Dân sự và đang làm trong Cơ quan này,con nhỏ bạn không ngờ chuyện bán dâm của tụi Tiếp viên xảy ra trên tuyến đường Úc và Mỹ

Gác phone xong Thúy nói

-Anh lấy Tên họ và số Tiếp viên cho em vì có nhiều tên Hương, bây giờ Anh cứ trả lời hẹn giờ đến hay Anh cứ đem về nhà cho tiện coi như em vắng nhà về đây đú đờn em chụp hình khoảng 9 giờ đêm ok

Thúy ngán ngẩm nhìn bóng Khôi đi ra xe lòng nàng chùng xuống nhớ đến Hải, nếu cho nàng đi ngược thời gian nàng sẽ không vấp phải chuyện này

Khôi theo kế hoạch của Thúy sau khi đóng cửa Phòng mạch cùng Thúy đến một Drive in Motel không xa lắm con Bé phơi chim nằm sẵn chắc mắt ông Khôi sẽ nhào vào như hổ đói,Khôi vào trước bằng chìa khóa riêng lấy từ quày tiếp khách,mở cửa len vào cùng Thúy,con Bé nhõng nhẽo trên chiếc giường trùm kín đầu nói

-Sao anh trốn em không trả lời tin nhắn ...?

Thúy bỗng nổi máu Hoạn thư nằm trong đàn bà, nàng đi nhanh đến giật cái mềm ra con Bé tô hô

-Ngồi dậy nói chuyện,ông Khôi đứng xớ rớ nơi góc phòng than

-Chết rồi không khéo bản tiếng Quân ca. Ôi xương tan máu rơi lòng hận thù ngút Trời được hát lên trong cái phòng này ông nói

-Bình tĩnh em chuyện đâu còn có đó chuyện khó có anh đây Calm Down

-Chị là ai sao nhào vô phòng tôi con Bé tiếp viên cũng không vừa,nó nhồm dậy với bộ đồ da người không cần che đậy

-Tôi là Vợ Dr Khôi đây!

-À Chị em chào Chị giá lâm nghe Chị em hâm mộ nhưng gặp Chị em thất vọng Chị già rồi

-Hành hung em không dễ à nghe đây là xứ Huê kỳ

-Vợ bác sĩ Nường bên Úc đã cho tôi biết về các Cô những con Tiếp viên bán dâm Cao cấp .Cô nói Cô có Thai giấy xét nghiệm đâu? Thúy rít lên như tiếng rần mái găm

Hương ú ớ nói -Để bên VN không đem theo

-Bây giờ tôi mời Cô về nhà, tôi gọi về VN nói chuyện với bạn tôi đang làm việc tại Cục. Hàng không Dân Sự tại Sài Gòn mặc đồ vào đi lẹ lên

Nghe Thúy nói biết gặp dân thứ dữ tìm tận gốc con bé Tiếp viên xuống nước khóc kể lễ xin tha thứ

-Cô trẻ đẹp tại sao không tìm một tấm Chồng đàng hoàng lại đi làm chuyện này

-Từ nay về sau chừa Chồng tôi ra

-Dạ em hứa Chị cho em ít tiền nếu về không có tiền chia em khổ lắm

-Bao nhiêu?

-600 dollars

-Trời chọt một phát 600 nhiều à nghe

-Dạ nguyên đêm mà, chưa kể phụ trội quà cáp con Bé nói không còn chút Liêm sỉ

Quay sang Khôi Thúy nói

- Anh tính số đi! em ra xe nếu tiếc của thì làm một phát vớt vát cho đỡ nghiền đi

Trên chiếc xe về nàng không nói một lời với Khôi nàng lợm giọng không ngờ những tên Trí thức nó cũng ăn vụng chớ không

Thằng Paul Cái nghiện tại một Trung tâm cai số tiền trả cho vụ này không ít nhưng đã có kết quả thằng Bé bót lên cứ việc còn lại là làm sao đừng để nó dính trở lại chính con nhỏ Tàu đưa thằng Bé vào con đường nghiện ngập

Thúy nói cho nó vào Quân đội như Tony ? em sợ ngựa quen đường cũ thì chết luôn

Khôi gật đầu chuyện gia đình một tay Thúy lo toan ông Khôi chỉ kiếm tiền, rồi ăn chơi

Tony ít phone về Thúy phone đến Trường xin gặp con vì có chuyện cần thiết, sau khi nói chuyện với con.

Tony khuyên mẹ nên cho thằng Paul vào Quân đội luôn nếu không muốn nó chích trở lại, Paul tỉnh táo khi biết Cha mẹ mình khổ sở vì mình nó đâm ra hối hận đồng ý xin vào Quân Đội luôn, vào Hải Quân như Tony, quên luôn con Ba người Tàu dẫn nó vào con đường chích choát may mà không chết

****

Hơn hai mươi năm ông sĩ quan Lính Thủy đánh bộ người Indonesia bạn ông Hải đã lên Thiếu Tướng Tư lệnh TQLC Indonesia có dịp đi học Tham mưu cao cấp ở Marine Corps war college của Mỹ ở Virginia nhắn tin cho Hải .

kể từ khi Tị nạn tại Mỹ họ vẫn liên lạc thường xuyên bằng thư từ như hai người bạn thân ông Hải kể những chuyện đánh đấm của mình cho bạn và chuyện bể bô lúc ông Sĩ quan này gọi sang Mỹ cả hai cùng cười, ông Thiếu Tướng Suator mặc thường phục xuống Phi Trường Vợ chồng Hải đón dành cho một tình cảm trân trọng rước ông về nhà chơi vài ngày rồi đến các hội đoàn Cựu Quân Nhân, Suato cũng có bạn cựu Sĩ quan TQLC Việt nam tại đây nhân dịp lễ kỷ niệm gì đó của Binh chủng TQLC Việt Nam ông Suator diện đồ lính mang lon Thiếu Tướng hai sao cùng các TQLC Việt Nam mặc Quân phục Ông Tướng Indonesia này vui quá ông không ngờ có dịp gặp lại mấy ông Cựu lính vang danh ngày xưa, Suator nói Tương lai ông có thể lên chức Tư lệnh Quân đội Indonesia vì có gốc lớn .Hải nói với mấy ông bạn cùng khóa

-Mấy ông tìm chỗ nào có em sạch sẽ dẫn Suator đi làm đẹp. Hải dúi vào tay ông bạn một phong bì dày cộm Ông Thiếu tướng cười híp mắt nói

-Cho tao về thay đồ mặc đồ này đi Hành quân vô xóm Chị em đâu được

-Khỏi mấy con gà móng đỏ Du kích nó sẽ tìm bạn yên chí

-Còn ông không đi sao?

-He he General tao không muốn cháy nhà, bạn yên tâm tôi đem đồ Dân sự đến

Giao ông Tướng cho mấy ông Trung niên lựu đạn hồi Xuân bạn mình Hải về nhà đem Vali của Suator đến luôn hẹn mai đến đón về nhà ăn nhậu

-Ê Hải tao nghe nói có tụi Tiếp viên Hàng Không VN nó Nhảy Dù mà biết nơi mô không?

-Thôi Cha chuyện này tao không dính vô à nghe,lộn xộn vác gối ra phòng khách ngủ tao ngán lắm để tao yên Ok nói xong Hải nháy mắt với Suator rồi về

-Anh không ở lại chơi với bạn sao? Trang nói

-Thôi về để bạn anh tiếp hẳn mai mua thịt Nai về nướng vĩ nhậu một bữa cho vui

Mấy ông Cựu quan lính Thủy đánh bộ VN dẫn ông Tướng lính Thủy đánh bộ Indonesia đi Hành quân suốt đêm về đến nhà 6 giờ sáng lúc này Hải đã dậy pha Cà phê,buổi sáng Chúa Nhật để cho ông bạn Suator ngủ tiếp

-Hi Suator đi chơi vui không?

-Fantastic Sir nói xong Suator móc phong bì đưa lại nói

-Ông bạn cho tôi đến hai tháng lương của tôi đi đêm qua, chỉ hết phân nửa tôi gửi lại cho ông nè

-Thôi bạn giữ đi,lên phòng ngủ tiếp đi

-Đêm qua tôi cũng ngủ một giấc với một con Bé người Việt rồi đã quá người đàn Bà Nước tôi không bằng he he

-Hải bịt miệng cái ông này không kịp thì Trang đi xuống

Nàng vờ như không nghe làm đồ ăn sáng

Câu chuyện lại quay về vụ nhóm ông Hải ở hoang Đảo

-Bạn biết không hòn đảo pu lau lút đó cách Đảo Natuna Việt Nam Cộng sản đang có một Tiểu Đội Lính Thủy đánh bộ Lữ Đoàn 147 đóng tại đó không xa chỉ 15 hải lý,chúng nó đã bắn chết hết một chiếc ghe vượt biên may mà nhóm bạn không tấp vào đảo đó (Hải quân CSVN cũng có Lữ Đoàn 147)

-Tụi tao đâu có biết lúc đó chiếc ghe tụi tao đi không còn chạy được hehe Trời thương

-Uống Cà phê ăn sáng chúng tôi đưa bạn ra phố mua quà cho Vợ con nhé!

-Tướng hai sao Indonesia lương tháng chỉ 600 dollars Mỹ bạn sống được không?

-Sống tại thủ đô Jakarta hơi chật vật nhưng Gia đình Vợ tôi khá không sao bạn.

-Tôi hỏi thật nhé ông bạn có chấm mút gì không ?

-Chẳng sơ muối gì hết vì chúng tôi đâu có Chiến Tranh,nếu có vụ bắt tàu buôn lậu thì tụi Cảnh sát biển nó ăn cho chúng tôi chầu nhậu chung là xong

Trưa mấy ông bạn kéo đến ăn Nai nướng vĩ nhậu nhện mấy Cha nửa chừng Xuân nhìn Hải đá long nheo hàm râu như râu dê cụ

-Đêm qua đã quá thẳng bạn mà nó vui như Sáo

-Mẹ thì Lính Thủy đánh bộ tụi mày mở cuộc Hành quân tìm địch mà

-Không địch nó tìm

-Thôi nhỏ nhỏ cái mồm mấy ông lại cho tôi nhờ

Đưa ông bạn vàng người Indonesia lên Phi Trường về Nước hẹn gặp tại Jakarta năm sau ông Tướng ôm Hải và mấy ông TQLCVN nói cảm ơn các Sir đã dành cho vài ngày thật vui

.

****

Căn nhà bây giờ vắng như Chùa bà Đanh mà Thúy chẳng biết nó ở đâu người ta thường nói thì mình nói,nhìn ông Khôi bây giờ muốn làm một cuộc Cách mạng hay Cải cách gì đó Thúy đã mệt mỏi để ông tùy nghi nàng chợt nghĩ đến gia đình Hải đâm ra ghen với Hạnh phúc đó,người đàn Bà đôi khi rất kỳ lạ những gì họ vứt bỏ không tiếc thương,nhưng họ

không muốn ai lượm những thứ vứt bỏ đó đem về Tân trang lại rồi dùng ngon lành một ý nghĩ lóe lên tình cũ không rủ cũng tới

-Thúy bỏ công đi tập lại vóc dáng gặp bà Bích Ngọc cho ý kiến nên làm gì

-Chị nghĩ em nên xoáy xú bắp lại, cho nhỏ bót như Gái tân, chơi luôn vá màng Trinh lại luôn giá đặc biệt.

-Thôi Chị bộ muốn kiếm Trai tân sao mà vá?

-Thì mấy ông bây giờ mò về VN nhiều quá, kiếm Gái còn Chính mà tụi nó vá lại rồi dùng cái bông mồng gà bơi vào đó

-Trời sao Chị rành dữ vậy ?

-Làm nghề giải phẫu Thẩm mỹ mà em

-Thôi Chị cho em Total và cái list để em về ngâm cứu rồi trả lời

Độn vú hai cái 5 ngàn

Nâng cằm 500 trăm

Độn mũi 800

Xoáy nòng xoáy xú bắp 3000 ngàn

Chà láng lột da mặt 1000 ngàn

Hết trên chục ngàn chơi luôn cứ Claim vào Bảo Hiểm trị bệnh mình chỉ trả phân nửa

Ông Dr Khôi thấy cái list sửa chữa Tân trang chiếc xe ford Falcon đời 1954 của Thúy nghiên cứu bỏ quên trên cái bàn phấn đọc xong gọi đàn Anh Bác sĩ Vũ Banh hỏi

-Ôi chuyện mấy Bà tôi chả biết, tôi chỉ làm Thợ máy xoáy nòng và xú bắp, trét body filler thôi kệ ông quan tâm làm gì cứ thụ hưởng đi nghe nói ông bây giờ như Trai 18 he he

Ông Khôi trầm ngâm không biết Thúy muốn gì; thôi mình về VN một chuyến tham quan em Gái xem sao, nghe nói có một DR bên Úc ly dị Bà vợ gia về VN cưới một Em Hoa hậu HkH đẹp như mơ

Dù bà Vợ đã qua Mỹ nhờ bà Bích Ngọc Tân trang chiếc xe Toyota đời 1952 lặn. Bà này có một Viện Thẩm mỹ, khách vào Bà đưa hết những tấm hình xe của mình đã Tân trang ra khoe, nhưng Dr Bành đụng đờ Tân trang không phê

DR này đẹp trai cao ráo nhất Melbourne mấy con Nữ sinh người Việt nhiều đứa không có bệnh cũng xung phong nhào vào khám bệnh Tử cung

Nhưng DR này sợ phỏng tay nên làm Việt kiều yêu nước, vắc em Hoa hậu sang Úc xây tổ ấm khiến Chiếc xe Toyota đời 1952 thất tình điên đảo .

Ông Dr Khôi chợt thấy Ánh sáng chân lý như Thơ Tố Hữu

Từ ấy trong tôi bừng nắng Hạ

Mặt trời chân lý thoáng trong tim

Dr Khôi mỉm cười, mình thử xem đời ngắn quá tới luôn Bác Tài đừng cho số de ./

Phan Nhật Bắc - Melbourne 2022

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

